

A Nemzeti Ellenállás Etel Szervezete megküldi Önnök is felhívását arról, hogy a levél teljes szövegét ismerve feladott levélben közölje véleményét a harcok eredménye ism. részével:

Először is:

Magyarok!

Először is:

A Kádár-karantén aljas és hitetlen módon ismét eltorzította nagy nemzetünk ünnepeit, március 15-ét. Rendelést adott ki, melyben március 15-ét munkanappá változtatta. Szexinek jelenlegi helyzete, nemzetünk sorsának megismerése miatt fell. haradást kell minden igaz magyar szívében.

A Nemzeti Ellenállás Etel Szervezete, a Törvényszékkel felosztott Györgyosi Államvédelem jogkörét átveve, a szovjet megszállás, a harcok elleni elhárítás és a szovjet kommunista rémuralom elleni tiltakozással, 1957 március 14-én 15^h - til 17^h -ig néma sötétséget (ez idő alatt nem tartozkodhat senki se se utca) és március 14. én 24^h til március 15-én 24^h -ig politikai tüntetési általános sötétséget rendel el. A Etel Szervezet felhívja a munkásokat, hogy az általános sötétség alatt március 15-én végül 9 óra az alatti helyeken egyesülve volnjanak fel:

Hórok tere, Nemzeti Múzeum, Petöfi sétány, Üllői-út, Váci-út, Dózsa György-út, Bem-sétány, Magyar-út, Váci-útca, Szabadság-ter.

A felvonuláson a munkások a Nemzeti Egységfront jegeiben. Tüntessen a szovjet megszállás és a harcok ellen!

A Kádár-féle szovjet ügynökségek minden rendelkezésére, felhívására stb., mely az általános sötétséget és a március 15-én tüntetést van hivatva megakadályozni, előre is számunkra felkérjük. Március 15-én, ha Magyar-vegy, nem az utcában, hanem az utcán a felgyed!

Eljen a Nemzeti Egységfront! Verszen a szovjet zsarnokság!

Előre Magyarország függetlenségéért!

Magyarok mindenütt legyél, és Magyar!

A Nemzeti Ellenállás Etel Szervezete

Tisztelt Uram! (Aranyom!)

A Nemzeti Ellenállás Acél Szervezete felszólítja Önt, hogy tegyen eleget harcias kötelességének is e levél kézhezvételétől számitott 24 óráin belül legalább 10 harcias érzelmi ismerősének küldje meg e levél másolatát. Lemásola után e levél is amennyiben a másoláshoz indigót használt, az indigó is, égetéssel megsemmisítendő. Ebben is további leveleimben közölték tartozik a legnagyobb titokban tartani. Természetesen a borítékra jelzett feladó is alnevé legyen.

A Nemzeti Ellenállás Acél Szervezete értesíti a nemzetet, hogy Nemzeti Híradó címmel levél-újságot indított. A Nemzeti Híradó 1957 májusi, azaz első számának vezércikkét az alábbiakban közöljük:

'Magyarok!'

Ismét május elsejét ünnepezték a szovjet rendszer magyarországi esztlései. A harcászoló kormány is a szovjet ügynökök földig alázkodva dicsőítette a szovjet eszernökséget. Hosszanát zengtek a „diadalmas” szovjet hadseregnek, melynek 8 hadosztályát zústa össze, a spontán felkelés szerű, hiányos fegyverzettel nemzeti forradalom. Hosszanát zengtek, mert a szervezetlen magyar felkelést a szovjet Toleró le tudta verni, néhány aljas harcászoló segítséjével. Még ma is füllünkbe cseng a magyarországi esztléshely is sokat mondó jelmondat:

„Szabad népet, szabad földet,
Vörös május nem lesz többet!”

Drága Hősök! Nem ti tehtétek róla, hogy ismét vörös május lett! Nem azért vörös ez a május, mert a szovjet ügynökök is a magyar harcászókat kitérítették a vörös romjait, a harcok falára. Stróft vörös ez a május, mert magyar hősök, nagy magyar mártírok vére festi vörösre.

A hazánló bértollnokok — akik tapsoltak a Magyar Újságíró Szövetség és a Magyar Trócsirovetség feloszlatajának, akik szemétt hunyták a magyar írók és újságírók elhurcolása, megkínzása és deportálása felett, — szennyes vágalmakkal akarják bepiszkítani szent forradalmunk nagysejű szabadság harcát.

Ma minden forradalmi tolvaj, rabló és gyilkos volt. Nem így a nagysejű karhatalom, a rendőrség és a párt tagjai, akik között a tisztességes, becsületos emberek tömegei csífolódtak össze. Most Kádár, Münnich, Marosán, Biszku, Révész és a többi szovjet ügynök; ezek az igazi nagy magyarok, akik testestől-lelkestől eladták magukat és magukkal együtt az országot a szovjet imperializmusnak.

Magyarországon ma az elesett hősiékeknek rendeznek díszmenetést. Ezek a mártírhősiékek. Senki se említi meg, hogy a nagy hős Jati AVH-s tiszt és a többi szovjetbírónc gazember, mennyi ártatlan békefelvonulót gyilkoltatott meg. Az AVH-sok hozzátartozói a „szegény szerencsétlenek.” Annak a többszázcsás magyar hősiékek a hozzátartozói nem számítanak, akiket az AVH-s gyilkosok és a szovjet horda öltek meg. A csepeli, újpesti, angyalföldi, dunapentelei, dorogi, miskolci, diósgyőri, pécsi, győri (s ki tudná mind felsorolni) munkás felkelők mind álcázott kapitalisták, grófok és bankárok voltak, ellenforradalmi-
rok, akik a munkásoknak oly sokat nyújtó „proletár” államot akarták megdönteni. Ettől nem beszélnek, hogy milyen szédítő nyomorban élnek és éltek a kommunizmus uralkodása alatt a munkások mindenütt, miközben a kommunista arisztokrácia egy-egy tagja egy-egy este 5-600 forintot költött egy „kis” szórakozásra. A nyugdíjazott igazgató elvtársak ma is 2-3000 forintot kapnak havonta, míg a szerencsétlen kulik tömegeinek 4-500 forint havi nyugdíjból kell tengetniük öreg napjaikra, nyomorúságos életüket.

És ezt évi szátszázat már is a rendszer a lelketlen és
öldöklően vérengző terrornak. Dísztemetést rendeznek a kitünők
honvéd önkénteseknek és pártfunkcionáriusoknak, akik elestek a
„munkáshatalomért.” Természetesen senki se írja a nevéik mellé,
hogy ÁVH-s bandita, szadista gyilkos, több ember megkínzásá-
ért és megöletéséért felelős szovjetbírók vére volt az elesett, „szegény
kis bíróság ártatlan” kommunista.

Hogy ki védte és ki védte a munkáshatalmat, arról beszélhet-
nének a munkástanácsok letartóztatott munkástagjai.

Éz ellenforradalmi restauráció győzött. Győzött a szovjet-
bírók ellenforradalma. De ne tekintsék ezt a győzelmet végleges-
nek. A Nemzeti Forradalom nem bukott el, csak alulmaradt
az első küzdelemben. Itt a szabadságharcosok, akik harcuk
hegyei közt elrejtőzve élnek, nemzetünk szerető gondoskodásából
láthatják, hogy a nemzeti forradalom él.

Minden magyar vallja és tudja, hogy bármi szenvedés és
piszkot kentek is rajuk, szent nevéket nem tudták bemoskol-
ni: Dudás Főző, Szabó János, Tóth Ilona és a megszáll-
hatatlanság sok, nagy nemzeti mártír, értünk és a nemzet sa-
badságáért áldotta fel dicső életét. A nemzet soha se felejtje
el nagy nevéket!

Az a 12.000 internált, aki Kistarcsán kémytelen egy ágyon
tízessel aludva, kórtolgasni a kommunizmus világ szabadságát,
és a börtönökre összehordott sok magyar harafi ne csügged-
jen!

A nemzet lelkeiben él a bosszú érzete. Bosszú a szenvedé-
sért, a könnyekért, a rettegésért, a kiömlő véreért és

a halálért! Eljön még a várta - várt idő, mikor a nemzet
bosszúálló karja összetöri a kommunizmus bálványát!

Ti, drága magyar testvérek! Ittikit a vörös május gyöt-
relme a legközelebből érint, ne sírjatek, ne keseregjetek!
Ellenkezőleg. Tanuljatek meg gyűlölni. Szent gyűlöletet éleszen
a lelketek. Mindig jobban is jobban gyűjtsetek az erőt, hogy
ez a gyűlölet elárasthassa egész bensőtöket. Föl jeyezete
meg: Eljön a nap, mikor a ti haragotok lesz a bíró, a
gyalázat uralma felett!

„Még jöni kell, még jöni fog egy jobb kor, mely után
Buzgó imádság eredez százegek ajakán!”

„Harcidnak rendületlenül légy live, oh Magyar!”

Itt Kézelti Ellenállás Acél Szervezete

u.

12

Francia Követség

Bpest

VI. Lendvai - u. 27.

Tisztelt Követ Úr!

A francia nép nagy nemzeti ünnepe alkalmából forró szerencsekívánatainkat küldjük Önnek, a követség személyzetének és a francia népnek.

Kívánjuk, hogy az Ön nagymultú nemzete sikeresen harcoljon a francia nép és az egész emberiség halálos ellenségei, az algériai kommunista lázadók és a francia harcárutók; a francia kommunisták ellen.

Bizunk benne, hogy az Önök nemzete — nagy hagyományaihoz méltóan — meg fogja tudni védelmezni a francia nemzetközösség minden tagjának szabadságát a kommunista rabszolgaságtól.

Ebben a harcban a magyar nemzet, szíve egész melegével, az Önök nemzete mellett áll.

A Nemzeti Ellenállás

Acél Szervelete.

Budapest, 1957. júl. 13.

Tisztelt Uram! (Asszonyom!)

A Nemzeti Ellenállás Acél Szervezete felszólítja Önt, hogy tegyen eleget haza-
fias kötelességének és e levél — valamint többi leveleink — kézhezvételétől szá-
mított 24 óráin belül legalább 10 lapos igazolási ívről elküldje meg az
alábbi sörveget aláírtan feladott levélben. A levelet csak akkor írhatja gyelem, ha olyan
szóját írta meg, melynek eladója nem tudta meg az Ön személyi adatait.

A Nemzeti Ellenállás Acél Szervezete tájékoztatásul felhívja Önt, hogy megküldi
Önök a „Nemzeti Híradó” című levelezéséjé ünnepi külön számát.

Oktober tanácsai:

Szent októberi fordalmunk egy éves évfordulóján néhány politikai gondolatok ki-
vetésével az egész emberiség mélyreható halálát, és történettel tekint a magyar nemzetre.

A Szovjetunió magyarországi ügy növekedése az elvetemült Kádár-
banda, avat-
lan harag rajalmak tömegével az alábbra 1956 november 8-a óta fordalmunkat
és szabadságharcunkat. A történelmi állítja élénk a nagy feladatot: A gyakorlati kom-
munisták programjával szemben meg kell mutatnunk a fordalom igazi arcát.

A fordalom hősei neveinek mellőzésével sok kérdést kell megvizsgálnunk. A mi fel-
adatunk a fordalom, a szabadságharc történetéből is tanácsból kerülni a megfelelő
tanácsokat. Nem foglalkozhatunk a fordalmat megelőző idősorokkal, valamint a fova-
dalom összes problémáival, de okvetlenül meg kell mutatnunk nekem, a leglényegesebb hibákra,
amik a fordalom szervezetelemiségéből következtek és a szabadságharc bukásához vezettek.

Brevitáris a fordalmi szabadságharc előzményeiről.

A revütésre igényt tartók szervek és személyek.

A fordalom az 1956 október 23-iki ifjúsági tüntetéssel indult el. Ezt a tüntetést a kormány először betiltotta, később azonban látva, hogy a tüntetőket meg a-
kadályozni nem tudja, engedélyezte: A tüntetésre való későlelőtti magyarázat volt. Az
egyetemi fiatalok már hónapokkal ezelőtt különböző gyűléseken fejezték ki ellenzen-
yét a példátlan terrorral szemben. Az egyetemi ifjúság újonnan felállított körzeti szerve,
a MEFESZ, 16 pontban foglalta össze az ifjúság követeléseit. Ezekkel nem kívánunk
itt bővebben foglalkozni. A legfontosabb követelések: a szovjet csapatok kivonása
hazánk területéről, többpartrendszer és általános titkos választójog, a Szovjetunióval
és a népi demokrátiás országokkal megkötött külkereskedelmi szerződésnek nyitva-
visszaadás, szélis-gyűlékezés- és sajtószabadság, a politikai foglyok szabadon
bocsátása, a magyar uránérclelőhelyek magyar kézbe való átadása, teljes egyen-
rangúság minden állammal megkötött mindenteljes szerződésben.

Tudjuk, hogy a békei tüntetésekből hogyan alakult ki a fordalmi szabad-
ságharc. (A tüntetőkre lövtek az AVH-ak) (Szerő beszéd, stb.)

Mivel a fordalom mintegy másfél hónapra, spontán felkeléssel robbant ki,

a forradalomnak nem voltak vezető szervei. Később, amikor megalakult a Kormányzó Forradalmi Bizottság, az a bizottság sem vállalt országi, vagy akár csak budapesti viszonylatban sem a felkelő szabadságharcosok vezető szerevét. Akha ismeretes, hogy az egész forradalmi harc politikai vezetése a forradalom egész menete alatt az ifjúmunkás és értelmiség körében volt, mégsem volt egyetlen olyan szervezet, amelyik a vezetőkre igényt tartott elmondható volna, hogy a forradalomban vezető szerepet töltsék le. Többségét irányítja.

Melyek voltak azok a főbb vezető szervek, melyek vállalták volna a felkelők politikai összehangolását és irányítását? Két ilyen csoportot különbségtünk meg, egy forradalmi és egy miszkelt csoportot.

Forradalmi csoport:

- 1) A Kormányzó Forradalmi Bizottság, mint az összes felkelő forradalmárok központi szerve.
- 2) A MEFESZ, mint a felkelő ifjuság központi szerve.
- 3) A forradalom melletti állt katonaságok csoportja, mint pl. a katonatisz Pál, Károly Béla
- 4) A Kormányzó Bizottságok.
- 5) Végül a munkás tanácsok ugyancsak igényt tartottak a felkelő munkásszervek nemcsak gazdasági, hanem politikai irányítására is.

Miskelt csoport:

- 1) A Nagy Tanc-kormány és az azt támogató ifjusági szervek, mint pl. a Petőfi-kör.
- 2) A kormány mellett álló katonaság.
- 3) Az Irányítótestület.

Később meg, mennyire tudták betölteni a vezetői szerepet ezek a szervek. A vezetői kérdés csoportján a fegyverszünet időszakaiban merült fel és máris is mutatta, milyen ingadozó állásban állt a fegyverszünet szabadságharc egy olyan időszakban, amikor a nemzeti harcra legnagyobb fegyverszünet nagy katalizátorral állt szemben.

A Kormányzó Forradalmi Bizottság a forradalmi szabadságharcban.

A Kormányzó Forradalmi Bizottság komoly kísérletet tett a fegyverszüneti központi szervek létrehozására is, központi vezetői elismertetésére, sőt kísérletei elég károsak voltak, a kísérlet nem vált valóssá, abban hibáink a bizottság vezetői is, de rajtuk kívül álló erők is becsúszhattak ennek megakadályozásában.

Az volt a bizottság politikai irányvonala, ami ezekben a mandátumban határozható meg: leghatározottabban a Kormányzó Egységfront létrehozása a szovjet elnyomás és cinkecsik elleni harcban! Egyéni meg kell akadályozni a jobboldali és a kommunista restaurációt!

Mennyiben volt hiba a bizottságban? Abban, hogy nem imádkoztunk feladatokat.

A bizottságunk szerintünk az alábbi fő feladatokat kellett volna megoldania:

- 1) A fegyverszüneti központi csoportjából megvalósítani a felkelők központi szervét.
- 2) Elővenni, hogy a szervek minden felkelő csoport aláessenek magát.

- 2.) Messzrevezési a főhadalom propagandaszervezetét az egész országra kiterjedő hálózattal.
- 4.) Előszervezési Budapest és az ország főbb stratégiai pontjainak megszállását.
- 5.) Mely kellett volna akadályozni a fegyveres felkelési csoportok későbbi feloszlását, illetőleg a fegyveres felkelőknek a nemzetőrségbe való beolvadását.
- 6.) Mely kellett volna akadályozni, vagy legalább is kísérletet kellett volna tenni arra, hogy a főhadalom érdekében sejták, a főhadalom még az átkörös határ akciókat akció- és politikai munkák, akár a katonai vezetési végrehajtásai.
- 7.) A főhadalmi szervezet kiépítését az egész ország területén.
- 8.) Végül a bizottságnak mindenütt léteztetnie kellett volna befolyását, ahol a főhadalmat vesély fenyegette.

Az 1., 2., és 3. számú pontokban foglaltakra történtek kísérletek a bizottság részéről, a propagandahálózat kiépítésének kérdésében ugyan megelégedtek néhány vázlat és rajz kiadásával.

A Nemzeti Főhadalmi Bizottság rosszul választotta meg az elhelyezést. A bizottság székhelyének egy stratégiaiilag fontos és megszállva tartott helyen kellett volna lennie. Szemünk ilyen helyre kínálkozott a Csepeli Vas- és Fémüveg, misszióval a Csepeli Fegyvergyár. Azon felkelt munkások az utolsó pillanatokig hű maradtak a főhadalom iránti igénye. Ebből a körből irányított fegyveres szabadságharcok alakultak meg kellett volna szállni a lakitegyi rádióantennát. Súlyos hibát volt ennek elmulasztása és a helyett a Dridy Lándor- utcai studio megszállása. Lakitegyről a studio-szobát már a fegyveres harcok alatt máshová költöztették. A lakitegyi rádióantenna megszállása annál inkább könnyű feladatnak kínálkozott, mert katonai szerkezetek szerint az antenna védelmére kiendelt két század fegyveres. A VII-s alakulat helyettes timadár vezetői tanácsot állítottak létre. Ez a mulasztás, mint tudjuk, súlyos következményekkel járt.

Mely kellett volna szállni a fegyveres szabadságharcokunk a főváros összes posta-igénylőit, valamint telefontörzpontot, valamint pályaudvart. Ezenkívül a bizottságnak figyelmeztetnie kellett volna a fegyverszünet megkötésére a főváros megítélését a szovjet timadár részéről is mikor nyilvánvalóvá lett, hogy a főhadalom katonai vezetői elmulasztotta Budapest védelmének megszervezését, a bizottságnak kellett volna a védelem megszervezését is irányítását kezébe vevésére, már november 2-án és 3-án. Ekkor helyett a bizottság tanácskozással fecsérelte el a drága időt, mikor nem is kellett volna különösen éles logika a szovjet timadár elkövetésének felfedezéséhez. A bizottság helyett egyes fegyveres testületek feloszlásába, a nemzetőrségbe való beolvadásába és az egész nemzetőrségnek katonai vezetési alá való rendelésére. Bár Károlyi Béla, a nemzetőrség főfőnöke, megalizható főhadalmi volt, a bizottságnak mégis tudnia kellett volna, hogy a katonatisztek jelentős többsége

a forradalom szempontjából megkíséreltem is nem fog olyan ellenállást kifejteni
a szovjet támadással szemben, - ami be is igazolódott - mint a fejezős felkelők.
A Nemzeti Forradalmi Bizottmány is imitív szerepet a fejezős felkelőkben is a forradalom
védelmi harciban a hadsereg vezetői nem fogadták el a hadsereg kizárólagos feladatát,
állandóan támadta a Nemzeti Forradalmi Bizottmány intézkedéseit, a katonai vezetők pedig
igyekeztek akadályozni a bizottmány munkáját. A bizottmány kompromisszumosra töre-
kedett a hadsereg vezetőivel is, ezekben a kompromisszumokban mindig alulmaradt. A
bizottmány számára más út nem kínálkozott, hiszen nem akart fejezős ösztönzést a
felkelők és a hadsereg között. A bizottmánynak nem lett volna szabad "időzölnie" az
MSZMP is más igényűen megalkotott kommunista szervezeteit, akik csoporton megalka-
lították is működésük engedélyezéséért mint igyekeztek nemzeti, forradalmi illemtől venni
magukon, köztük továbbra is szovjetbarátok maradtak. A bizottmánynak ezeket lehel-
lett volna leplelnie is utálni a véres időkben fennállóak vezetésére. A bizottmány
semmi komolyabb lépést nem tett a Partizán Szövetség működésének megakadályozására
sem. A legnagyobb hiba volt a forradalmi szervezet országos viszonylatban való kifej-
tésének elmulasztása. Az országban mindentől spontán alakultak meg az egyes fejezős
csoportok, és az irányítás hiánya, különösen a vidéken, erősen csökkentette hatásukat. Terve-
zésekben voltak nagy helyi megmozdulások, mint pl. Győr, Pécs, Dorog, Óbuda és
Diongyő városokban, Borsod megyében, a Pütkös, Mátra, Bakony hegyvidékben, Pen-
telén, stb. ellendeket a felkelő egyeségeket azonban nem kapcsolta össze sem-
miféle szervezet, nem voltak összehangba egymással eszlelményeiket. Muzsál-
maik helyi jellegűek maradtak. A döntő dolog az, hogy nemcsak nem ismer-
ték el a Nemzeti Forradalmi Bizottmányt (bár a bizottmány se törekedett kom-
lyan elismerésére) hanem sok helyen nem is tudták létezéséről.

Eközben szerepet töltött be a Nemzeti Forradalmi Bizottmány, ha még ezeket
a feladatokat sem töltötte be? A bizottmány néhány vidéki és főleg a budapesti
gyepek között az összekötő szerep is nem a szervező, irányító szerepet töl-
tötte be, noha a bizottmány vezetői szerint is a szervező és irányító volt a
feladata.

Következő levelünkben folytatjuk.

A Nemzeti Ellenállás A cél Szervezete.

Tisztelt Uram! (Asszonyom!)

A Nemzeti Ellenállás Akció Szervezete továbbítom megküldi Önnek a „Nemzeti Híradó” című levélrészlet ünnepi külön számának folytatását.

Oktober Tánulmányai. (II.)

A MEFESZ szerepe a forradalmi szabadságharcban.

A MEFESZ jelentős szerepet töltött be a forradalom kezdetén az ifjúság tüntetéseinek és forradalmi fellépéseinek megszervezésében, a forradalom későbbi időslakában azonban — s így a szabadságharcnak már első szakaszában — kiszorított helyéből a kezdeményezés. Ennek két oka van:

- 1.) A fegyveres felkelésben résztvevő fiatalok a város különböző területein lévő göcökbe tömörültek a többi felkelővel együtt és nem alkottak külön ifjúsági egységeket.
- 2.) A politikai irányítás ugyanakkor hamar kiszorított a MEFESZ kezéből.

A MEFESZ többsége forradalmi elmevel tömörült össze, de a kisebbség másékkelt volt. A MEFESZ lapja, az „Egycetemi Ifjúság” szerkesztése a másékkelték kezébe került. A MEFESZ keretein belül állandóan harc dúlt a másékkelt és a forradalmi irányulatok közt. A harc hevesességét az egyes rörlapok hangneme igazolja. Az ifjúság egysége, ami október 23-án olyan impozánsan hatott, tehát meglendült. Az ifjúság többsége minden állandóság nélkül a forradalmi irányulatra ment, a kisebbség pedig a másékkelt és alkudó politikát választotta.

A forradalmi tünteték a forradalmi szabadságharcban.

A forradalom mellé állt katonatisztok álltak a legközelebb ahhoz, hogy a vezetést magukhoz ragadják. Mindmáig tisztázatlanok előttünk az okok, hogy miért fizethető meg tetovázás ezek között a tünteték között. A forradalmi érdemi tüntetésekre igen nagy felelősség hárult. A szabadságharc első szakaszában, október 24-ig sem érthető, hogy a forradalom fegyveres erői miért fogadtakoznak tárgyalásokba a velük szemben álló kormány és sereglet csapatokkal, hiszen a tüntető akkor a szabadságharcok első oldalán van. Még érthetlenebbek a tárgyalások a szabadságharc második szakaszában, amikor az itt lévő sereglet egységeket megpróbált sietvették, egy része pedig rokonszervezett a forradalommal.

A katonai vezetők (Chalater és Király) tárgyalások lehetővé tették a Seregletnek a lélekötvetelt, lehetővé tették, hogy a tárgyalások alatt a megbízhatatlan csapatokat leváltassák, újabb csapatokkal váltassák fel, akik azt se tudták, hogy hol vannak,) és egyre több és több csapat ösztönölni be az országba. Igen furcsa volt Chalater és Király viszonya a Nemzeti Forradalmi Bizottsághoz és általában a felkelők fegyveres csoportjaihoz. Fő is az országos iratok minőségének biztosításában, mégis úgy látszik, mintha valamilyen idegenkedéssel néztek volna a fegyveres felkelők csoportjait. Ahhoz, hogy tisztázzuk a fegyveres felkelők a katonai ellenőrzés alá vonni. Ez meg is történt a felkelők csoportok feloszlásával is a nemzetőrség megszervezésével.

A nemzetőrök parancsnokai többségükben katonatisztekből kerültek ki. Lehetséges - e annak feltételezése, hogy Chaleter és Király véleménye szerint a katonai szakértelen döntő tényező a forradalom védelmében és ezt nem pótolhatja a felkelők lelkesedése? Nem hiszünk az ilyenfajta érvelések ösztönözésében és megvan erre az alapunk is. Minden katona is aki nem katona, az is tudja, hogy az utcai harcok partizánharc jellegűek. Ellár pedig a partizánharcban az előny mindig a felkelők oldalán van, mert az ellenséges erők sose tudhatják, hogy mikor és hol bukkannak fel a partizánok. Partizánharcban a lelkesedést még a legmagasabb katonai szakértelen sem pótolhatja. A felkelők azért tudták már egészen fiatalon felvenni a harcot az ellennel, mert már fiatal korban kiképezték őket a lövészetre és a partizánharc egyéb elemeire, sőtval tudták mindazt, amit egy fegyveres utcai harcban szükséges tudni. Mi viszont tudjuk azt, hogy Nagy Imre-nek és kormánya kommunista tagjainak végelátnival kellemetlen volt a fegyveres felkelők létványa az utcán. Sőtval megfogyott ereikben a vér, amikor egy kácafűrészelkesedéstől gúttól fegyveres felkelést láttak. Kellemetlen emlékek ébredtek fel bennük. Az október 23-tól október 30-ig kivégzett felkelők halt tetemeit látták megelovenedni.

A fegyveres felkelőknek katonaságra való beolvasztása végzetes hiba volt. Ha volt november 4-én is az utána következő napokban erőteljes és hosszabb ideig tartó ellenállás, akkor az csak annak köszönhető, hogy a beolvasztási parancsot sok felkelő egység nem vette tudomásul. A fegyveres felkelők alkothatják a forradalom politikai hátszínét. Többször csak azokon a helyeken volt tartós a katonaság ellenállás, ahol a fegyveres felkelőkkel együtt harcoltak, vagyis ahol magyszámú nemzetőrök voltak a katonaság mellett. Ennek oka nem a katonai létszám, hanem a tisztikar többségének megbízhatatlansága volt. Elképesztő volt az a tény, hogy a forradalmi hadsereg vezetői (névzetesen Chaleter Pál hadügyminiszter és Király Róla vezérkarifőnök) milyen kevést tettek az országban felvonuló sziervet egységek elszigetelésé és a környezeti kóváros védelmére érdekében. Tájékoztatókkal hívták az időt, miáltal a sziervet csapatok felpejlődtek és előkészítették a döntő támadást. A szemük előtt járt az a sziervet csapatok felkészülése a támadásra és ők támadóállásban álltak, ilbetett kezdekkel.

A ferihegyi repülőter hármasú parancsnoka kérdést intézett a kormányhoz, hogy mitévő legyen; összehozzáljon - e a repülőter felé közeledő sziervet csapatokkal a kormánytól - nyilván a hadügyminiszter Chaleter Pál tudtával - a következő megjelölés válassz kapta: „A sziervet csapatokkal tárgyalásuk folyunk. Felkészüdjék városkóvá álláspontra. Három óra múlva az egész repülőter a sziervet csapatok kezén volt.

It hadsereg is a kemecsi Forradalmi Bizottságú közeitt nem volt egyezményes felkelés utaló együttműködés. A lefolyt események azt mutatják, hogy akkor, amikor a legnagyobb szükség lett volna a Nemzeti Forradalmi Bizottság irányító és

vezető szerepére, a hadsereg aránylag könnyű szével maga alá rendelte a bizottmányt és az egyes nemzeti egységek közötti összekötő szerve, a hadsereg tisztikara parancsainak és utasításainak közvetítő szerve szerepére kényszerítette. Tellett a bizottmáynak nagy tekintélye volt a fegyveres szabadságharcosok közt és igen könnyen a forradalom vezető és irányító szerveivé válhatott volna.

Vajjon a hadsereg vezetőinek ez a tudatos politikája a forradalom érdekében szolgálta-e? Nem! Egyáltalán nem látjuk ezt. A katonai vezetők módjában lett volna több alkalommal is, hogy a forradalom elsőrendű érdekeinek védelmében ideiglenesen bevezesse a katonai diktatúrát. A legjobb lehetőség erre a fegyveresünet látti időszakban, a nemzeti bizottmány megalakulása és a munkástanácsok újraindítása után adódott volna. Kérdés, lett volna-e támasza a katonai diktatúrának? Igen. Még pedig politikai, gazdasági és társadalmi támasza is lett volna.

Politikai támasza lehetett volna:

- 1.) A Nemzeti Forradalmi Bizottmány
- 2.) A fegyveres felkelők és az ezeket támogató katonaság.
- 3.) Az egyetemek és egyéb iskolák forradalmi diákszága
- 4.) Az újonnan alakult demokratikus pártok.

Gazdasági támasza lehetett volna:

- 1.) Az ország egész területén működő munkástanácsok, élükön a Központi Munkástanáccsal.
- 2.) A földdel rendelkező, földjét a kommunista rendszer alatt elvesztő és a szörvetherekre kényszerített parasztság
- 3.) Az egész középosztály és az értelmiség többsége
- 4.) A munkásság nagy többsége.

Társadalmi támasza lehetett volna:

A nemzet különböző osztályai és rétegei között kialakuló nemzeti egység mind-erreken felül támogatna volna a forradalom katonai diktatúráját egy szellemi erő is: az egész nemzet határtalan gyűlölete a szovjet megszállók és az őket támogató hazafiak szovjetbáncuk ellen.

Mi lett volna a katonai diktatúra feladata?

- 1.) Az ország összes főbb stratégiai pontjának (első sorban a lakóhegyi rádióantennáinak) elfoglalása.
- 2.) Teljes teljhatalom biztosítása a fegyveres erőknek (akik természetesen megkötött parancsok és rendelkezések szerint cselekedhettek volna.)
- 3.) A kormány működésének ideiglenes felfüggesztése és orromállapot kihirdetése az egész ország területén.
- 4.) A statárium szigorú alkalmazása a hazafiakkal szemben.

5.) Az MSZMP, a Partizán Szövetség és az összes szervezetek szervezet feloszlatása, a szervezetek propaganda stíliumú terhe mellett betiltása.

6.) A forradalom ellenesjeinek letartóztatása és tuszként való kezelése.

7.) Az ország és Budapest védelmének megszervezése, a szervezet megszállással folytatott tárgyalások megszüntetése.

8.) Kormányzói nyilatkozás kihirdetése a szervezet megszállók ellen.

9.) Felhívás a népi demokratikus államok (előszörban Lengyelország) lakosságához a forradalom támogatására.

10.) Az ENSZ megkeresése sürgős beavatkozás érdekében.

A forradalom katonai vezetői mindcekket a lehetőségek elmulasztása minden későbbi híreztetéssel ellentétben, még csak kísérletet sem tett a katonai diktatúra bevezetésére, még november 2-án sem, amikor pedig már elöttük világházi volt, hogy a forradalmi szabadságharc legválságosabb időszakába jutott.

A Nemzeti Bizottságok szerepe

Oktober 30-án megalakultak a Nemzeti Bizottságok az Országos Nemzeti Bizottság vezetésével. Ez helyes volt. Az Országos Nemzeti Bizottságnak a forradalom szellemi és politikai irányítását kellett volna a feladata. Ezt nem tudta betölteni.

A legnagyobb munkát a Demokratikus Nemzeti Bizottság fejtette ki. A Bizottság a 16 pontos Követeléseit magában foglaló ultimátumot nyújtotta a kormánynak. Felhívta a Kormányt, hogy vagy teljesítse a követeléseket, vagy pedig mondjon le. A Bizottság kísérletet tett, nemcsak helyi vagy városi viszonylatban, hanem az egész Demokráciára vonatkozóan a nemzeti és politikai irányításában. A Nemzeti Egységfront elvi alapján működött, politikai irányvonala azonos volt a Nemzeti Forradalmi Bizottság irányvonalaival. A különböző vidéki Ellenállási csoportokat felszólította a csatlakozásra. Főpontja Győr volt.

Milyen elvek alapján irányították volna a Nemzeti Bizottságok a forradalom politikai életét? A nemzeti egység elvi alapján. Ezt ők is tudták. Támogatták-e a Nemzeti Bizottságoknak ezt a harcot a forradalomban létrejött nagyszámú szervezetek? Nem. A Nemzeti Forradalmi Bizottságon kívül hatékonyan nem támogatták, vagyis nem győzték meg a pártok a Nemzeti Bizottságok politikai irányító munkájában. A nemzeti szabványi és vétegei között létrejött a Nemzeti Egységfront, de az osztályok és vétegek vezetői között nem csak a vezetők maguk álltak irányítani a többiek ovvására. A pártok a Nemzeti Egységfront erősítése helyett, úgy viselkednek, mintha máris szabad választások napján előtt állnának!

Következő levelünkben folytatjuk.

A Nemzeti Ellenállás Acél Szervezete.

Tisztelt Uram! (Asszonyom!)

A Nemzeti Ellenállás Acél Szervezete továbbításra megküldi Önnek a „Nemzeti Híradó” című levelezőjének szeptemberi külön számának folytatását.

Október Tanulmányai. (III.)

A munkatársak szerepéről a későbbiekben részletes tájékoztatást közlünk.
Kérik most meg a máris elkészült csoportokat:

Nagy Imre politikája:

A Nagy Imre-kormány az egész forradalom menetében úgy került bele, mint Pilátus a Júdeakegybe. A 16 pont egyik követelése volt a Nagy Imre-kormány hivatalba lépésekor a követelés, azaz született meg, mert emlékezve az 1953-as Nagy Imre-kormányunk a terrorizmus elleni intézkedéseire is azt követően a szociális és terrorista Nagy Imre elleni hajszájára, kiérleltetett volt Nagy Imre maga. Az akkori Rikosi-Ge. v. országos elzárkózott az elől a követelés elől. Az események közötti menetben mégis csak kénytelenek voltak Nagy Imre-t támaszra miniszterelnökké. Nagy Imre viszont elárulást a nemzeti pontokhoz foglalt követelések elől. Itt kell feltérnyünk a kérdést, mit akart a Rikosi, aki nem, Szabadosnak kell-e. Igaz volt a arányok, akik Nagy Imre feje felé állították és igazuk-e a forradalom utáni, Nagy Imrevel kapcsolatos vádak? Nem, egyik sem, igaz Nagy Imre nem tartott fegyverrel előidézési, nem állt kapcsolatban egyetlen titkolt csoporttal sem és egyetlen nemzeti állammal sem. A forradalom első napjaiban Nagy Imre megpróbált az események menetétől. Ő mégis csak kommunista, a szovjet imperializmus megbízottja volt, feladta máris elkészült reformokkal a forradalom viharának lecsendesítésé lett volna. A forradalmat azonban nem lehetett lecsendesíteni, azaz volt forradalom. A szovjet zsoldos parancs szerint kíméletlen terrorral le kellett ostromolni a „gyalázat ellenforradalmi bandákat”. Nagy Imre teljesítette a parancsot, máris ahogy tudta, mert a rendőrség beavatatta a statisztikumrendeletet, de ezzel még nem sikerült levernie a forradalmat. Nagy Imre egész tevékenisége azért sohasem állt csőre teltett fegyverrel AVH-n a háta mögött, — mint ahogy hlvei később hirdették, — lefeljebb az ajtó előtt és a kapuk mögött, hogy megvédjék.

A forradalmi erőlk látható győzelme után Nagy Imre kíméletlen volt asszimilálódnia. Mégis csak ő volt a kormány elnöke. Előttük kezdődött Nagy Imre külviszajja. A kommunista miniszterelnök, elöljáró megbízottja, kíméletlen helyzetbe került. Szembre kell néznie egy egész nemzet szülői és elcsúszott akartival! A nemzet demokrátiás szabadságjogokat követel a kommunista diktatúra képviselőjétől. A kommunizmus kedelműre szamottává a ő mi az, a szovjet csapatok szétverve, a fegyveres szabadságharcosok kezükben tartják a fővárost. Nagy Imre

A Nagy Imre-kormányt támogató katonaság.

A Nagy Imre-kormány mellett álló katonaság, vagyis (a sok átállás ellenére) a katonaság többsége a hazainfúlt tipikus feldíjat mutatva meg. A loacinyázzal szemben példátlan terrort alkalmazzák, parancsot adtak ki "ardone kiválasztott", akik a forradalom melletti akartak állni.

Ez a katonaság megtartotta a szovjet formájú katonai szervezetet, és a fontosabb szerepe az egy-egy alkalommal a politikai tisztoknak volt. A forradalommal rivett harcok alatt ezek aronnal itvették a vezetést. Rendőrségi kapcsolatot tartottak fenn az MDP pártközponttal. A kormány mellett katonaság a Nagy Imre-féle utasításrendeléseket pontosan betartotta, a meghosszabbítási időre figyelembevétele nélkül. Először láthatatlannal csak szabadságharcost végeztek ki, elfogatásuk után, az AVH-val és a szovjet megszálló csapatokkal együttműködve.

A Nagy Imre-kormány mellett álló katonaság csak addig volt Nagy Imre mellett, amíg a "szabadságharcosok" nyílt ellenségét kitalálhatták benne. Amikor a Honvédelmi Minisztérium megparancsolta a szovjet csapatokkal való szembeállást, ezek a csapatok nem teljesítették a parancsot. Hazainfúlt tisztjeik nem engedték meg a nemzetvédelmi parancs végrehajtását. Ezek a csapatok kipróbált hazainfúlt politikai tisztok vezetés alatt álltak. Igen tiszt volt a jelentés, hogy a közülük köztük Hadosián önmag, a 37. lövészeresed parancsnoka, akit a Honvédelmi Minisztérium az MDP közlésénél a 18. kerületi forradalmárok felkutatásával és összekapcsolásával bírt meg. Hadosián örömmel sietett új feladatról és igyekezett az minden káppan teljesíteni, nem ő tehetett róla, hogy nem mindig sikerült, hanem az erővel szembenálló és szimbolikus felülvizsgálattal rendelkező hazainfúlt. A hazainfúlt szovjetbizonyos tisztok megtagadták a törvényes kormány parancsainak teljesítését. Először megakadályozták egységükkel a "Forradalmi Katonatanács" megalakítását. A legutolsó irulást november 4-én kintették el ezek a tisztok, amikor nyíltan a szovjet megszállók oldalára álltak és segítettek a szovjet csapatoknak a forradalom leverésében, a szabadságharcosok kivételében és elhárításában.

Ezért gartették sorozatát követők el. A nemzet mindig emlékezni fog rájuk.

A Petőfi-kör

A Petőfi-kör szeptemberben és október elején tömeges vitákat tartott a gazdasági és politikai helyzetéről. Ezek a viták, melyekben az ifjúság nagy tömegben és az értelmiségi szimmetriai véteje vett részt, tulajdonképpen a rendszer hatékony bírálóival a forradalom személtésű elhárítását vették. A Petőfi-kör az október 23-i tüntetés elhárításában is részt vett, a forradalom

1952. májusjában, a 16 pontos megállapodásban is jelentős szerepe volt. A forradalom kitörése után a Petöfi-klubban voltocott a közp. A szabadságharc alatt a Petöfi-klub legharcosabb, legerőteljesebb legerőteljesebb kimentek a barikádokhoz is, amikor a fegyverszünet megkötésekor ismét megkezdte a kör-működését, már a megszállt elemek voltak többségben a vezetőségben. A Petöfi-klub október 30-án utáni vezetősége a Nagy Imre-kormány feltételén, mandhatnánk fenntartása híve volt. Előbbi állásfoglalásával szemben, a forradalom visszafékezését is a reformpolitika bevezetését tűzte ki célul.

az Irószövetség a forradalomban.

Az Irószövetségnek nagy szerepe volt a forradalom előkészítésében. Először augusztusban, szeptemberben pedig októbertől — bírálta a kommunista irányvonalat, elcsúszta kimondottan „pártosra”. A későbbiekben sikerült a művészi kifejezés szabadságáért.

Az Irószövetség nem vett részt közvetlenül az októberi tüntetés előkészítésében is a követelés megfogalmazásában. A Petöfi-klub vitáin, amik azt megdözték, részt vett is szellemi támogatásról biztosította a Petöfi-klubot.

A fegyverszünet kitörésekor az Irószövetség meatornant. Elcsúsztatotta az események ilyen fejlődése. Az Irószövetség csak reformokat akart és nem forradalmat. Ez az elv az igazán kiemelt tevékenységén is.

Az Irószövetség a forradalmi szabadságharc időszakában, amikor a szervezethez szavazatok elcsúsztak is betűről készülték hátrahagyva a forradalmat, szembeállították az emberiség nevében a hűségükkel való közömbösséggel. Az Irószövetség az egész szabadságharc időszak alatt hű maradt a kommunizmus jelöléséhez, nem akart most, csak „szocialista demokráciát”, a „szocialista építés híklímek kiküszöbölését” is állampolgár hangot adta, hogy a népi demokratikus rendszer híve stímus a Nagy Imre-kormány fenntartás, az Irószövetség a kormány oldalán állt is bizott benne, hogy a reformpolitika győzedelmeskedni fog a forradalom felett.

Az Irószövetség csak a szabadságharc bukása után eszmélt az a reformpolitika csődjére. Akkor, amikor az irók tömegeit kezdték deportálni. Az Irószövetség kommunistaellenessége ekkor kezdődött. Most már látták a szövetség vezetői, hogy rossz látat hűgyelték. Elcsúsztatották tehát a szellemi ellenállás frontját kiépíteni. Ez nem sok sikerrel jött. November 17-én tiltakoztak a deportálás ellen. A tiltakozásra megjött a válasz. Egyre több író-tüntetőt tartóztattak le, míg végül az Irószövetséget feloszlatták.

Követhet a belinkben folytatjuk.

A Newreli Ellenállás Acl Szervezete.

Tisztelt Uram! (Asszonyom!)

A Nemzeti Ellenállás Acél Szervezete továbbításra megküldi Önnek a „Nemzeti Híradó” című levélújság innepi külön számának folytatását.

Oktober tanulmányai. (IV.)

Mi az igazság a Mindszenty bíborosra kent vádalmakról?

Mindszenty hercegprímás kiszabadulása után korábbi politikai irányvonala mellett maradt. Sok vádalmat szór a Kádár-rendszer Mindszenty József beszédére. Ezt a beszédet a kommunisták úgy emlegetik, mint a földesúri reakció legtipikusabb programbeszédét. Miért, mit mondott olyan különleges a hercegprímás?

Elmondta, hogy olyan szocialista (nem szociális) társadalmi rendet akar, amelyik tisztelőtlen tartja a magántulajdont. Errel a kisparasztok, kisiparosok és kiskereskedők régi vágyainak adott hangot.

Visszakövetelte az egyház elváltott jogait, a szabad vallásoktatást az egyházi iskolákat és követelte a szerzetesrendek felállításának jogát. Ez természetesen volt. A katolikus egyház feje nem köszönhette meg a kommunistáknak az egyházi iskolák feloszlatását, a rendszernek be nem hódoló katolikus papok üldözését és a szerzetesrendek feloszlatását. A bíboros felhívta a figyelmet a kommunistá vezettek ötleire és elmondta, hogy szörnyű bűnökért és mulasztásokért kell majd Isten és ember előtt felelniük. Errel az egész nemzet gondolatát és érzelmét fejezte ki.

Mi az igazság attól, hogy a bíboros miniszterelnök akart lenni?

A katolikus pártok, így pl. a Magyar Főradalmárok Pártja is, (a Nagy Imre-kormány tehetetlenségét látva,) követelik a bíboros miniszterelnökké való kinevezését, mert az a kormányban biztosítva látnák a főradalom ügyéhez való hűséget. Ellaga a bíboros nem igyekezett miniszterelnök lenni. „Kéni kívánok különleges elbírását a magam részére” - mondotta beszédében.

Mindszenty bíborosnak valóban nagy hatása volt a népre. Mint a katolikus egyház főpapja, a hívők nagy tömegeit tudta összefogni. Errel szemben, ha egyesek fel is vetették miniszterelnökké való kinevezését, ezt nem lehetett komolyan venni. A főradalomnak nem volt vallási színe. A főradalomnak, ha már be kellett váltania a kormány elnökét olyan miniszterelnököt kellett volna a helyébe tennie aki erősen és képméltan cozhözöket is hajlandó alkalmazni a hazafiakkal szemben. Ez pedig nem paphoz illő feladat. Mindszenty tehát nem mint politikus, hanem mint a főradalom egyik szellemi vezetője jelentett veszélyt a szovjetbárenc ellenfőradalmároknak, a kommunista államrendnek.

2/2
Megjöttük a kommunizmus vak gyűlöletét ellindoztató Fozseffel szemben. A katoli-
kus egyház magyarországi főpapja, mártírussá vált, jelképévé vált a zsanok-
ság elleni küzdelemnek. Ma is példakép ellindoztató Fozsef, mikor a rend-
szer arcát dühöng, hogy nem binozhatja, gyötörheti tovább.

A munkástanácsok szerepe a forradalomban.

Meg kell emlékeznünk a forradalom legmaradandóbb s egyben legmagyarosabb
új manóráról, a munkástanácsokról s ezzel elkeresztünk a forradalomban ki-
hontakörös gazdasági harc kérdéseihez. A munkástanácsok a forradalom viharában
jöttek létre. Mire kellett ezeknek a szervezeteknek létrejönniük? Azért, mert a szak-
szervezetek képtelenek voltak a munkásság forradalmi harcának vezetésére. A
szakszervezetek valamennyi vezetőségében — a központi szervezetektől egészen a le-
szó alapszervezetekig — mindenütt ott voltak a kommunista párt beépített spicli-
jei és ezek teljesen megbénították a szakszervezetek eredeti munkáját, azaz teljesen
képtelenné váltak a munkásérdekek képviselésére. A munkásság jogos sérel-
mei orvosolásának kiharcolását, (mint pl. az öldöklő, az egészségre ártalmas
munkaverseny, a munkásság erejét felőrlő normarendszer felszámolása, magasabb
munkabérek kiharcolása, stb.) új és harcos szervezetekre kellett bízni s ezért al-
kultak meg a munkástanácsok. A munkástanácsok a fegyveres küzdelem
fontos támogatói és a gazdasági harc elsőrendű vezetői lettek.

A szabadságharc első szakaszában, az október 23-tól 31-ig terjedő időszak-
ban alakult munkástanácsok még nem nevezhetők teljességgel a munkásság
képviseelőinek. Ebben az időben ugyanis egyrészt az üzemekben állandó jelleg-
gel csak azok tartózkodtak, akik valamilyen oknál fogva nem tudták ide-
jében hazamenni, másrészt a szorjjet barátok, a kommunisták. A választások
alatt a csekély számú kommunista könnyen meg tudta felemlíteni az üzem-
ben tartózkodó néhány munkást.

A második választást a főváros egész területén november 2-án és 3-án tar-
tották meg. Ez döntő jelentőségű volt.

Ha a munkástanácsok már október 23-án megalakultak volna, az ösz-
munkásság választása alapján és támogatni tudták volna már akkor a
szabadságharcot, ez a fegyveres harc győzelmét jelenthette volna, megköm-
nyítette volna az ellenzék mielőlti szétzúzását. Így pedig fordított történt.
Az ellenség elég hosszú küzdelem után való szétzúzása teremtetten meg az
igazi munkástanácsokat.

elli volt a munkástanácsok feladata?

A) A szorjjet zsanokszágot támogató üzemi vezetők leváltása és a nemzeti
forradalmat támogató vezetőkkel való felcserélése.

- 2.) A munkásság gazdasági és politikai követelésének kiharcolása.
- 3.) A szabadságharc ügyi támogatásának biztosítása (ez különösen fontos a hadianyag és fegyvergyárakban.)
- 4.) A Hőzjonti Munkástanács létrehozásával az egész ország területén a munkásság összes forradalmi eszlekményének összehangolása.
- 5.) A forradalmi szabadságharc bukása után a munkástanácsok feladatává lett a szovjetbarát ellenforradalommal szemben a nemzet politikai küzdelmének vezetése és irányítása.

6.) A munkástanácsok ezeket a feladataikat november 2-től kezdve nagyjában teljesítették és ha nem tudták mindig és mindenütt teljesíteni, akkor ez rajtuk kívül álló okokból történt. (Pl. a szovjet csapatok egységei bizonyos időközökben megakadályozták az egyes akciók végrehajtását, vagy elfoglalták a munkástanácsok tagjait.)

A munkástanácsok bátor kiállása példamutató volt. A legmehcedt napokban az egész nemzet liúszke volt a munkástanácsokra és azok srtájkoszorvós munkájára. A munkástanácsok srtájkfelhívásait a munkásság egyöntetűen teljesítette. Ahol a munkástanácsok a fegyveres harc irányítását is vállalták, ott a szabadságharc sikeres volt és törhetetlen. Eme példa Budapesten a Csepeli Fegyvergyár munkásainak nagyszámú ellenállás. Eszrelett tudták a legkisebb elfoglalni a szovjet elnyomók.

A forradalom szabadságharcos időszakában voltak olyan helyek, ahol a munkástanácsok irányították a fegyveres harcot. Ilyen városok voltak: Diósgyőr, Dorog és Dunapenttele. A munkástanácsok nagy jelentőségű srtájkokat vezettek végig a forradalom alatt. Különösen nagy arányú volt a munkástanácsok srtájkoszorvós terhekénysége a forradalom szabadságharcos időszakának lezárulása után.

A forradalom szervezetlenségének hatása vidéken.

Ha alaposan megvizsgáljuk a forradalom menetét az országban, megdöbbenten állapítjuk meg, hogy egyik fő jellemzője a szervezetlenség. Végtelen káosz uralkodik az egész forradalom alatt. Egyik felkelő csoport sem tudja, hogy az ország milyen részében kikre számíthat, honnan jöhet ellenség, hogy az utón közeledő magyarral beszélő katonaság vajjon ellenség-e, vagy barát? Ezt a tájékozatlanságot a szabadságharc első napjaiban a kormány igyekszik kihasználni és sokszor sikeresen.

A vidéken az egyes felkelő csoportok teljesen önállóan működnek és a vidéki csoportok csopán megpróbálják felszabadítását tekintik feladataiknak. Példa erre a Borsodmegyei Lőszertársaság kikiáltása és az oroszokhoz küldött értesítés után a hadműveletek beszüntetése olyan időszakban, amikor a borsod-megyei szabadságharcosok komoly segítséget nyújthattak volna a többi megyében fel-

orvulja és támadó sereg csapatokkal szemben.

De volt még szomorúbb példa is. Mikor Budapest, az ország fővárosa, szorongatott helyzetben volt, Győrben és Pécsen a forradalmárok körében volt már a hatalom, mégis, ahelyett hogy fegyveres erőszakkal segítették volna a fővárost, ahelyett, hogy kiadták volna a jelszót: „Támadj Budapest! Segítsétek felszabadítani fővárosunkat!” ahelyett tárgyalásokat kezdtek az ellenséggel és a budapesti szabadságharcosoknak tömegei vérezték el, míg nagyrészen le tudták verni az ellenséget.

Nemcsak a fővárost nem segítették az egyes vidékek, de még a szomszédos megyéket sem.

Emiatt főbb okai:

- 1.) Nem volt átfogó forradalmi szervezet a vidéken.
- 2.) Hiányos volt a szabadságharcosok fegyverzete, kevés volt a lőszer.
- 3.) A seregbarát szervezetek éltek, működtek, szerveztek az ellenforradalmi erőket.
- 4.) A jól felszerelt sereg csapatokkal szemben a vidék többnyire csak partizánharcot tudott folytatni.
- 5.) Ezeket a partizánharceket sem irányította a megye határain túl is befolyással bíró egyetlen központi szerv sem.
- 6.) Nem voltak olyan forradalmi szervezetek, (a munkástanácsokhoz hasonlóak,) melyek a parasztságot fogták volna össze és irányították volna falmuként, községként a parasztság forradalmi harcat.

Az egész forradalomra jellemző tünet: több volt a program, mint a tett. A fegyverszünet egész ideje tanácskozásokkal és az ellenséggel való tárgyalásokkal telt el. Egy pillanatra sem gondolt egyetlen erre illetékes szerv sem a védelem megszervezésére.

Következő levelünkben folytatjuk.

A Kézvethi Ellenállás Acél Szervezete.

U
Tisztelt Uram! (Asszonyom!)
A Képviseleti Ellenállás, Acél, Szerszámok, továbbításra megküldi Önnek a „Nemzeti Híradó” című levelezési ünnepi külön számának folytatását.

Október tanulságai. (V.)

A parasztság viselkedése a forradalom alatt.

Szembe kell állnunk a kommunistáknak azon vágalmaival, mely szerint a parasztság passzívan viselkedett a forradalom alatt. A vágalmak cáfolatának döntő bizonyítéka, hogy a parasztság az ellenálló városokat — így pl. Budapestet, Győrt, Pécsét, Miskolcot, Diósgyőrt, Dorogot, Dunapenteleket, stb. — az ingyenes élelmiszerek tömegével látta el. Adalozták a forradalom szabadságharcosai részére még a legszűkmarkúbb parasztsók is. Ha a parasztsók oly keveset, vagy közölké csak oly kevesen adtak volna élelmiszert, akkor nem lett volna az ellenálló városokban valószínű kátaam. Az élelmiszertömeg pl. Budapesten a forradalom alatt állandó volt.

A parasztság nem azért dolgozott a földéken, mert megsegyte volna a Központi Munkástanács sztrájkfelhívását. Ez a kommunisták aljas vágalma. A parasztság még csak meg sem segyte a sztrájkfelhívást, mert egyetlen sztrájk sem vonatkozott az élelmiszertermelő iparágakra sem, hát még az élelmiszer alapvető anyagát előállító és termelő parasztságra.

A falvak aránylag igen gyorsan szinte pillanatok alatt bomlottak fel a sztrájkkezesek. (Ez is a parasztság kommunistaellenességét bizonyítja.) A parasztsók, akik visszakapták földjüket és igazságtalanságait, ömöltek, hogy innét a sajátján és a sajátjával dolgozzanak. Ohig eddig csak tessék-lássék végezte a munkát a termelőszövetkezetekben, ahova a bitang rendszer bekényszerítette, most valószínű lett elötte, a kommunizmus hírhelt jelmondata: „Tied a föld, magadnak dolgozol!” Nem kell különös bizonyíték a parasztság sztrájkellenességére és forradalmi hűségére. Budapest már rég elesett, amikor a vidék és különösen sokáig Borsod megye, a dorogi bányavidék, stb. tartotta magát és ellenállt a sztrájkellenes ellenforradalomnak.

A falvak népe még elkészedett ebben gyűlölte a kommunista rendszert, mint a városi lakosságot. A városi lakosság csak egy részének (főleg az iparosoknak és kereskedőknek) volt tulajdona, a munkásságnak és az értelmiségnek nem. A falvakban azonban a rendszer a lakosság többségét tulajdonától, saját földjéért és állatától fosztotta meg.

De a vidék lakosságának tapasztalnia kellett, hogy forradalmi harcban

harcban nem elég gyűlölni az ellenséget, hanem a forradalom eszméjét.

Forradalmi harcban elsőrendű fontosságú a szervezethez, az egységes fellépés, országos és nem csak elszigetelt helyi viszonylatban.
Élő az igazság a forradalmi terrorral kapcsolatban?

A kommunista rendszer rémuralommal üdölte a forradalmat. Igaz-e hogy a forradalom borzalmas tervet valósított meg és válogatás nélkül ölték meg a szabadságharcosok az embereket, anélkül hogy meggyőződtek volna hűségükről?

Ugyan, ez nem igaz. Lehet arról vitatkozni, hogy helyes volt-e a forradalommal szembeálló fanatikus kommunisták kivégzése. Itt több mindent kell megvizsgálni. A kormány statáriumrendelete következtében több ezer szabadságharcost elfogatásuk után kivégeztek. Eről nem beszél senkinek. Legintézkedőbb helyen volt az ilyenfajta brutális erőszakra válaszul, a fegyveresen elfogott kommunisták kivégzése. Erenkivül voltak lincselések is, de azokon se tudunk csodálkozni. Azok az emberek, akiknek hozzátartozóit az AVH büntönökben megkínosták, egész életére rokkanthá tették, vagy komédiaoperák után, de lehet, hogy anélkül megölték, ezek az emberek kijöttek az utcára és hozzátartozóikra gondolva a bíró hosszú határa át egész lényüket. Természetesen mi is jobban helyeseltük volna a lincselés helyett a bírósági tárgyalást de ugyanakkor meg kell mondanunk, hogy ilyen lincselés csak kevés helyen fordult elő és mindig az áldozatok provokálták ki. Rendszerint azal kezdődött, hogy előzőleg az áldozatok több szabadságharcost megölték, vagy többször a tüntető tömegből lőttek. Azok az úgynevezett mártírok, akiket a Kádár-rendszer fehérekön vég felszólalt, valamennyien a rendszer legvadabb és legfanatikusabb hívei, a nemzet legszadistább gyilkosai és megkínzói voltak. Még elvették sincs fözöttük olyan, aki nem idevette meg sorsát. Ennek ellenére nem mondhatjuk, hogy a forradalom terrorista volt. A forradalmi szabadságharc leverése óta a kommunisták tömeges mészárlást, deportálást és bírósági végzést hajtottak végre. A kádárista terror áldozatainak száma nagy. Ennek a számnak még az ötödrészt se végezték ki a forradalmároknak.

Mérsékelttel követelések megállították volna-e a szovjet támadást?

Igyekez és ma is már maga a kérdés feltételezése is mégis foglalkozunk vele, mert a forradalom alatt semlegesnek mutatkozó és azóta is ingadozó köztul sokan a szabadságharc leverésének döntő okát a túlságosan forradalmi követelések terhére írták. Itt állították, hogy a szovjet csapatok nem támadtak volna, ha a forradalmároknak mérsékelttel lettek volna, ha a hazatérőket nem végezték volna ki, ha nem mondják ki az ország semlegességét, ha nem kényszerítik a kormányt a varri szerződés

felbontásira, ha nem engedik meg a szabad pártalakítást, a szabad sajtót, stb. Kérdésük meg ezért az aggodalmaskodó kutyáktól — akik hozzá voltak szokva gardaik talpryalásához, a korbácshoz is akiknek végül is mindkettő hiányzott a szabadság beköszöntésével — hogy ha ez a sok "ha" nem lett volna, akkor miél állt volna a forradalom? A forradlomnak forradalmi követelése és forradalmi tettei vannak, éppen ebből lehet felismerni. A szorjjet csapatok mindegyikén megtilmadtak volna az országot, akár kinyilatkoztatják a semlegeséget, akár nem, akár kivégezik a hadseregüket, vagy felbontják a városi szociálist, akár nem. A Szorjjetuniónak elsőrendű érdeke volt, hogy Magyarország ne szabadulhasson ki a szorjjet uralmából. Elsőrendű érdeke volt a forradalom mielőbbi leverése. A hazánkban járt szorjjet főemberek a forradalom sürgőz leverésének módjait keresték megtárgyalni és csupán a bevetendő csapatok kérdésében támadt nézeteltérés köztük. A Szorjjetunió világpolitikáját azonban ennek érdekében állította be is a Szíriának küldött fegyverszállításokkal is a szorjjet önkéntesek Szíriába való küldésével fenyegetőzve, valóságban kiprovoakálta a szíriai incidenset. Ez a politikai lépés a nyugati hatalmak hadseregének, diplomáciájának és figyelmének a magyar szabadságharcról való elvonása érdekében történt. Miert volt olyan sürgős a szorjjet imperializmusnak a magyar szabadságharc leverése? Azért, mert:

- 1.) Ha a magyar szabadságharcosok csak egy hónapig tudják tartani magukat, a forradalom csak átcsapott volna Lengyelországra, Romániára, esetleg Kelet-Északmetországra, vagy a többi európai népi demokráciákra is.
- 2.) Egy keletnémetországi forradalom nyugatnémetországi beavatkozást vonhatna maga után.
- 3.) A magyar forradalom győzelme Kelet-Európa és Szorjjetunió részére elvesztett és ezzel együtt elvesztett a nemzetiségesen esakely ellenoldalgáltatásért korlátlan mértékben rendelkezésére álló nyorsampany és készletanyag.
- 4.) A magyar forradalom végleges győzelmé, ami 30 napi ellenállás után a akkori nemzetközi helyzetben léptősean bekövetkezett volna, a Szorjjetunió teljes diplomáciai csődjét jelentette volna.

Mire számít minket a forradalom?

A magyar forradalom nem píról-holnapra jelent meg Európában, nem hatott úgy, mint derült égből a villámcsapás, mert akkor valóban nem is lett volna forradalom, hanem csak kis jelentőségű lázadás. A magyar forradalom kezdete az az egész szorjjet világban uralkodó általános válságnak kezdete. Ennek az általános válságnak döntő ismertető jelei:

1.) Az egész gazdasági életben mutatkozó állandó mértékű és nem ciklikus jellegű válságok. Ezek miben állnak:

a.) Deficitos termelés, ami azt jelenti, hogy az árak nem állami tulajdona

következtében állandóan növekvő állami deficit áll fenn.

- b.) Az ipari üzemek nagymértékű selejtes árutermelése.
- c.) A selejtes árutermelés következtében az export csökkenése.
- d.) Az exportlehetőségek csökkenésével az import megakadályozása.
- e.) Minderek következtében előálló áruhiany.
- f.) Errel kapcsolatban a vállalkozások csökkenése az iparban.
- g.) A szövetkezetek erősödésére következtében a parasztság elkeseredésének növekedése és termelési kedvének hanyatlása.
- h.) Ehhez hozzájárulnak a beszolgáltatási rendelkezések erőszakosságai és a parasztsággal szemben alkalmazott gazdasági és politikai terror.

2.) A politikai válság. Főleg a kommunista pártban mutatkozik meg a párt központi vezetőségének belső harciban.

3.) A társadalmi válság. A társadalom minden osztálya és rétege egy ségében áll szemben az államkapitalistákkal, a párt-állami és legfőbb gazdasági vezetőkkel, az igazgatókkal.

Vagyis mindazok a jelenlegi játszók közt a szovjetellenes, antikommunistai forradalom keletkezésében, melyeket a szovjet ideológia az imperializmus „vethető bomló társadalmá” belső ismertető jeleinek mond.

A magyar forradalom 3 nagy időszakra osztható fel. Az időszakok nem egy pontosan lezárt folyamatot jelentenek, hiszen mindhárom időszak elemei kérvénve is megtalálhatók a forradalomban is pontos határozzal nem tudunk hízni, csak közeledően tudjuk megadni a forradalom időszakainak fő jellemzőit:

- 1.) A forradalmi szabadságharc időszakai.
  - a.) szakasz: Fegyveres és politikai harc a társadalom újjáalakításáért a belső ellenség és a szovjet elnyomók ellen (okt. 23-tól okt. 30-ig)
  - b.) szakasz: Politikai, majd később fegyveres harc a belső árulók és a szovjet megszállók ellen az ország új társadalmi rendjének megvédelméért. (okt. 31-től nov. 30-ig — Budapestben november 8-ig.)
- 2.) A gazdasági harc időszaka. (November 30.-tól 1957 január 15-ig.)
- 3.) A március 15-i tüntetés előkészítésének időszaka.

A szabadságharc időszakának két szakasszal foglalkoztunk. A gazdasági harc időszakát a munkistamások fokozott tevékenysége, a sztrájkok szervezése, a munkásság követeléséért való kemény kürdelen jellemzi.

Következő levelünkben folytatjuk.

A Kémvetti Ellenállás Acél Szervezete.

Tisztelt Uram! (Asszonyom!)

A Nemzeti Ellenállás Acél Szerepére továbbításra megküldi Önnek a "Nemzeti Főhadó" című leckeújság ünnepi különszámának felgyűjtését.

Október Tananyagai [VI.]

A március 15-i tüntetés előkészítésének jellemzői a Nemzeti Egységfront megerősödése, az illegálisításba kényszerült ellenállási mozgalom felvilágosító munkájának megéléskülése, a röpcédula- és levélróma mozgalom kialakulása, valamint képzélesedése.

A forradalom utolsó időszakán különösen nagy reménytelt skoszt a kommunizálaknak. Az egész országban, de főleg az ipar- és bányavárosokban a rendszer nagy arányú rezisztenciát rendezett a forradalmi erők és harafiak összefogódásán. Országos jellegű hírhálózatot építettek ki. Az elhurcolások napirenden voltak, elég volt valakire ráfogni, hogy rokonszenvesek a forradalommal, máris az internálótáborokba hurcolták. Megindultak a tömeges deportálások is. Az embereket a nyilvános szórakozóhelyeken állandóan spidlik figyelték. A politikai rendőrség a szörnyű kínzásokkal kezdődő gyilkosságok sorozatát követte el.

A forradalom második és harmadik időszakának külső képét néhány fontosabb esemény idősorinti felsorolásával fogjuk vázolni.

1956, december 4. 50.000 budapesti munkásszorong fehér öszi rózsás tüntető felvonulása a Hősök terein.

1956, december 6. Tatabánya bányászainak sztrájkja.

1956, december 8. Salgótarján. Két forradalmi szervezkedés vídjával letartóztatott harafji aronnali szabadságharcosait követeli 20.000 főnyi tömeg. A környék örszres bányászai Salgótarjánban vannak. A hangulat fegyveres. A Kádár-ÁH és a szovjet katonaság a tömeg köze lő. A tömeg közt levő szabadságharcosok viromoznak a tüntet. Egy mégis úgy látják, hogy Salgótarján lesz az új fegyveres felkelés kiindulópontja. A tüntető végül győz. Kommunista tömegmészárlás, tömeges letartóztatások betnek véget az incidensnek.

1956 december 9-9. A Kádár klikk letartóztatja a munkástani erők 50 tagját.

1956, december 9. A Központi Munkástani és általános sztrájk felhívása 48 órási általános sztrájkra, december 11-ére és 12-ére.

1956, december 10. A Kádár-banda rendeletileg felosztatja az örszres területi munkástani erőt.

1956, december 10. A Kádár-banda új státérium- és fegyverviselési tilalom rendelete.

1956, december 11. A Kádár-klikk szesztilalom-rendelete.

1956, december 18. Győrdelem. Megjelenik a munkanélküli-sztrájk-rendelet.

1957, január 7. A Csepeli Gyár két munkástani erőt letartóztatják.

1957, január 8. A Csepeli Gyár munkástani erőt tiltakozással lemond.

1957. január 8. Húsz budapesti gyár munkástanácsa lemond és a crepdicttel közönséget vállalva tiltakozik Kádár nyilatkozata ellen.

1957. január 9. Ellenzéki gyűlések a Csepeli Gyárban.

" " " " Akommunista rendőrség több diákot letartóztat forradalmi propaganda miatt.

1957. január 10. A Csepeli Gyár, a Ganz Waggongyár, a Lámpegyár, a Fémáru- és Szerszámgyár munkácsi sztrájkok, a gyárakban fegyveres összeütközésekre kerül sor a behatoló Kádár AVH-kal.

1957. január 11. A munkásság fegyveres összetűzése a Kádár AVH-val a Csepeli Gyárban.

" " " " Az Északi Főműjavító Vállalat és a Ganz Kapcsoló és Készülékek Gyára munkásainak berkövetelő tüntetése és összetűzése a Kádár AVH-val.

1957. január 12. Rendelet a gyorsított eljárású politikai perekre.

" " " " Este 8 óra után Budapesten a Nádor-utcában ismeretlen tettes agyonlő egy Kádár AVH-s őrnagyot.

1957. január 18. A Kádár-klika feloszlatja az Trószövetséget.

" " 19. Az Újságírószövetség feloszlatása.

" " 19. Az első nagy mártírok, Dudás József és Szabó János kivégzése.

" " 15-20. A külföldi újságírók többségének kiutasítása.

1957. február 9. A "Népszabadság" című kommunista pártlap cikke a szovjetellenes levélrózsa mozgalomról és a "Márciusban újra Kérdjük!" jelszóról.

Exekúcia februári és márciusi hónapokban is folytatódnak a terror-percek és az elhurcolások. A Budapesti Munkástanács meg szabadlábban lévő tagjait, akik a Belügyminiszter villamosági gyárban tartózkodtak, még februárban, a március 15-i tüntetés előkészítése közben hurcolják el.

A március 15-i tüntetést a Kádár-kormány március 15-i sünnepinek rendeleti eltörlésével akadályozta meg.

A kommunista rendszer felháborító és verléscső erőszakot alkalmazott ebben az időben. Ennek ellenére a fanatikus kommunisták arciban megfagyott a vér, és borzongva gondoltak március 15-ire. A gyűlölet nőttön nőtt, az áldozatok számával együtt. Az egész nemzet érezte, hogy háránk függetlenségét oly sok ver-ildozat után ismét szabatiporták. A március 15-én minden stratégiai és fontos pontot a Kádár AVH és a szovjet katonaság szállt meg, egyes utronalakat lerástuk. A fegyveres erőszak megakadályozta a tüntetést.

Mik azok a vérsó tanulságok, amiket le kell vonnunk a nagy szűri magyar forradalom történetéből?

1.) A forradalom irányító ereje, motorja és vezetője nem a munkásság, hanem az ifjúság és a vde szövetkezett értelmiség. A forradalmat az ifjúság és az értelmiség készítette elő, ők kezdték meg és ők vérték. A munkásság és a parasztság a

forradalom kirobbanásakor csatlakozott hozzájuk és ezzel segítette kibírni a forradalom győzelmét, segített létrehozni a nemzet egységét. (Ennek a tanulságnak alapján megdőlt a marxizmus forradalom-elmélete.)

2.) A forradalmi szabadságharc győzelméhez az egész országot átfigyő szervező erőre, Nemzeti Forradalmi Bizottmányra van szükség.

3.) A Nemzeti Forradalmi Bizottmány székelyföldön stratégiaiul fontos pontnak, vagy fegyvergyártó üzemnek kell lennie, ahonnan támadás esetén könnyen védekezhet.

4.) A bizottmány feladata a fegyveres védelem megszervezése. Ohyan hálózat kicépitése, mely a forradalom nagyobb göcseit az egész országban öbrefogja és egy egységes elv alapján irányítja. A Nemzeti Forradalmi Bizottmánynak a forradalom irányító és hatalmi szerveinek kell lennie. Hatáskörének kel kell terjednie az ország összes politikai és katonai vonatkozású kérdéseire. Parancsai, utasításai az ország minden lakosára egyformán kötelező jelleget kellene, azoknak megtagadás, késedelem, vagy pontatlan teljesítését halálbüntetést vonjon maga után!

5.) Meg kell szervezni a forradalom Legfelsőbb Katonai Vezetőségét. Ez a szervezet közvetlenül a Nemzeti Forradalmi Bizottmány alatt álljon. Fontos, hogy a Legfelsőbb Katonai Vezetőség a Nemzeti Forradalmi Bizottmány utasításai szerint működjék és interakcióival biztosítsa a hadseregben a Bizottmány utasításainak végrehajtását. Feladata a forradalom védelmének megszervezése és a hadseregből az árulók kiirtása. Gondoskodnia kell arról, hogy az áruló tisztok leváltásukon kívül elnyerjék méltó büntetésüket is.

6.) Elsőbendű feladat a főbb stratégiai pontok megszállása. Ezt csakis fegyveres felkelőkkel, vagy felkelőkkel bevezetett katonasággal lehet végrehajtani, de a helyek parancsnokai mindig a felkelők között kerüljenek ki. Különösen fontos a rádióleadóállomások, antennák és nem a stúdiók, - a főbb posta hivatalok, katonai telephelyek, pályaudvarok, telefonközpontok, táviróhivatalok és a magas hegy csúcsok megszállása.

7.) Nem engedhető meg a fegyveres felkelőknek a reguláris katonaságba való beolvadás. A katona mindig parancsra engedelmeskedik. Parancsnokai a tisztok. A tisztok többsége forradalom esetén ingadozik, mert fél egy esetleges bukás után bekövetkező számonkérésétől. A fegyveres felkelőre elfogatása esetén halál vár. Ő tehát nem ingadozik és nem fél.

8.) Fontos a harcok alatt minden tárgyalás mellőzése, vagy az ellenséggel rövid idő alatt (természetesen a hadi helyzetből függően, de legfeljebb 12 óra alatt) megkötött fegyverzüneti időszakban való tárgyalás. Forradalomban a becsület ellenfelével kötött megállapodásokat nem ísrehetik a forradalmi erők megkötésükre nézve kötelező jelleget.

- 9.) A forradalmi szabadságharcban ajánlatos az ellenség főtisztjeinek csellel való elfogása és túszként való kezelése.
- 10.) Ha a szabadságharcosok erőfölényben vannak, még a legrovidebb idejű tárgyalásokat is a szabadságharcosok táborában kell megkötetni. Ezzel elkerülhető, hogy az ellenség magasrangú szabadságharcos vezetőket (a megállapodások megsejtesével elfogjon).
- 11.) A szovjet csapatok galáztos támadás a hazánkat védő harcosok ellen, megmutatta az egész Lemberiségnek, hogy milyen szempontok vezették a varsói szerződés megkötéséhez. A varsói szerződés hasonlít a több mint százegyvén évvel ezelőtti megkötött Szent István-szerződéshez. A különbség csak az, hogy abban egyenrangú nagy hatalmak ültek részt. A varsói szerződés tulajdonképpen azt jelenti, hogy a Szovjetuniónak jogában áll minden európai népi demokráciában bármilyen kommunistaellenes érzület katonai erőszakkal vérbefojtani. A varsói szerződés tehát a szovjet imperializmus abszolutizmusának katonai biztosítéka Kelet-Európában.
- 12.) A forradalom politikai irányja a szabadságpartalabitás, de ugyanakkor feltétlenül sikeres a Nemzeti Egységfront sűrűsége létrehozatala.
- 13.) A munkástanácsok a forradalomnak nagy szolgálatot tettek, de a mai munkástanácsok, melyeket a Lidár-banda megfésült a becsületlen harcosoktól, nem volnának alkalmasak a forradalom vezetésére. Ezek helyett a forradalomnak egy újabb fellángolása esetén Forradalmi Munkásbizottságokat kellene létrehozni.
- 14.) A fegyveres területek szervezeten kívül a forradalmi szabadságharcban létre kell hozni a parasztságot helyileg (falanként, községenként, járásonként és végül megyéinként) összefogó, országos központtal rendelkező Forradalmi Földművesek Szövetségét.
- 15.) Döntő jellegű, hogy egészen a győzelem teljes kivívásáig a forradalom összes fegyveres erői állandóan támadjanak.
- 16.) Fegyverszünet alatt is állandóan támadni kell újabb támadásokra is a forradalom főpontjai védelmének erősítésére.
- 17.) Vészhelyzet esetén a katonai diktatúra bevezetése elkerülhetetlen.

Következő levelünkben folytatjuk.

A Nemzeti Ellenállás Aicl Szervezete

Tisztelt Urain! (Asszonyain!)

A Nemzeti Ellenállás Acél Szervezete megküldi Önnek további tájékoztatás céljából a Nemzeti Híradó 2. számának alant közölt cikkét.

Miért az ostobaság példája?

Valóban olyan ostoba- és ifjúságunk, mint amilyennek a pártok, harcra való, kommunista bitangok lepton-nyomon, szinte minden nap, minden újságjában, de főleg a „Képszabadság” című szemlelapjában hirdetik?

Állandóan azt halljuk, hogy a fiatalok 14-22 évesek, az ipari tanulótól egészen az egyetemi hallgatóig nem tudta azt, hogy októberben miért fogott fegyvert és miért harcolt. Csak úgy vaktában, szinte kalandvágyból lövöldöztek az oroszokra. Furcsa dolog ez. Furcsa dolog, hogy a fiatalok 60%-a fegyvert fog és „kalandvágyból” teljesen öntudatlanul, nem is tudva hogy a barrikád túlsó oldalán miért állnak az oroszok, képes életét is feláldozni és szembeszállni velük. Miért nem a forradalmároknak látt az ifjúság, pusztán kalandvágyból? Miért nem a nagyszem és oly okos, előrelátó és tevékeny Párt és az oroszok mellett állt az ifjúság?

Hajd mi megmondjuk. A ifjúság indította meg a magyar forradalmat. A ifjúság, amelyiket 12 éven keresztül a kommunizmus szellemében a Szovjetunió alávetett szolgálatára nevelt a rendszer. Ez az ifjúság fellázadt, a Petőfi Körben, az egyetemeken, a középiskolákban, az ipari iskolákban, az általános iskolákban és mindenütt. 16 pontban foglalta össze követeléseit, ezek között az első pont volt: „Az orosz csapatokat vonják ki harcunk területéről.” A ifjúság nagyon jól tudta, hogy október 23-án miért tüntetett és azt is tudta, hogy fegyverrel a kezében miért harcolt.

A ifjúság minden magyar régi öhajtott vágyának beteljesüléseért; harcunk, nemzetünk függetlenségéért és szabadságáért, a feleletlenüléért, a jobb megélhetésért, a szovjet kizsákmányoló és rablók ellen harcolt.

Elle azt is tudják, hogy a meggyújtott kommunista párt minden tagja nagyon jól tudja az igazságot.

A kérdés csupán az, miért hangoztatja az M. Sz. M. P., a Harcairól, Magyarországi Pártja állandóan, hogy a fiatalok milyen tudatlannal kerültek bele a forradalomba? Azt hiszik, hogy ezzel meggyőzik akár a harcai, akár a külföldi közvéleményt arról, hogy ifjúságunk képtelen gondolkodni?

23/3
kényszer-subélőfolyamat vezetett be hazánkban és ezert az árfolyam szerint a rubel kétszeresét éri valódi értékénél, vagy, hogy áruforgalmi egyezményünkben a Szovjetunió szabja meg az árakat, hanem az, hogy ledéhiánny miatt a szovjet kommunista arisztokrácia nem tud hozzáfutni a Magyarországból exportált majdnem ingyen gyümölcsökhöz.

Itt magyar olvasó örömeit fejezi ki, az ilyen gondok miatt. Ebből is látszik, hogy ha a kommunista uszágiros panaszkodite, az mindig szerencsét hoz a meggyötört népnek.

Felháborodottan közik az összes magyarországi kommunista lapok, hogy milyen gyilkosatos terort alkalmaznak a harafiakkal szemben, hogy tízezerrel gyilkolják le őket, a harafiak tömegeivel vannak tele a liótonok, a koncentrációs táborok és a szörnyű rémségek napról-napra fokozódnak.

Ha végre! - Gondolja az olvasó. Mégis csak megírják a kommunista a szovjetbarát kormány rémtettit. Jó sines róla! Itt kommunista lapok a franciaire algériai gyarmati politikájáról írnak és a harafiaknak nevezett kommunista lázadókcal szemben fogantott intékedésekkel.
(Persze, kicsit túlozva, kommunista szokás szerint.)

Csak nem gondolja valaki, hogy a „szocialista” világ nagyszemű szabad államaiban, ahol a szabadság minden ember életének elsőrendű alkotó eleme, ilyen állapotok lehetnének.

Glaxának, rendületlenül, légy híve, óh magyar!

It Nemzeti Ellenállás Acél Szervezete.

Tisztelt Uram! (Asszonyom!)
A Nemzeti Ellenállási Akció szervezete továbbította megküldi Önnek a
Nemzeti Híradó 2. száma részleteinek első részét.

Hogy amilyen időszakban, mialatt hazánkban a kommunista országgyűlési jog-
fosztó törvények (diktatorikus sajtótörvény, a külföldi névharasszággal menekülő
akárisok részére alkotott állampolgársági törvény, a kirósági perek fellebbezését megne-
hezítő törvény, újabb terrorvádállókodásról, munkaversenyéről szóló törvények, stb.) meg-
alkotása folyt, Hruscov, szovjet diktátor, totális utóda nyilatkozott a "Columbia
Broadcasting System" nevű amerikai televízió társaság képviselőinek.

Először is megemlíti a nemzetet. Hogy gondoljuk, hogy a Kádár-rezsim al-
jas politikája ma már annyira tisztított a nemzet előtt, hogy annak jogfosztó
törvényeihez nem kell megfegyezséket fűzünk. Foglalkoznunk kell azonban, a
szovjet diktátornak az amerikai televízió társaság képviselőinek adott válaszával.

Hruscov szavai az amerikai és a világ többi népében nagy felháborodást váltott
ki, hiszen a magyar fogsadalom keverése után alig két hónappal a világ népei ismét
meggyőződhettek a szovjet politika alatomosságáról. De lévane csak, hogyan hang-
zathat el később, Kármán és Cutler uraknak azok a kérdések, melyek ismét leleple-
ték is a világ előtárta a szovjet államrend igazi arcát.

Cutler tette fel az első fogó kérdést: "Hogy hallottam, hogy a szakemberek vé-
leménye szerint még a világ legtöbb országában sem sikerült megcsinálni a hi-
ron és felzárkózást a hűntermelés. Több Önkéntes, kommunistaival van
valami olyan módszer, amely biztosítja, hogy minden tehén ikerborjakat elljen?"

Későbbi tette volna még Cutler a kérdéshez azt is, hogy tudomán szerint
a szovjet lakosság a kommunizmus áldásos működése következtében annyira
elég kevés hűtő fogókat várható, hogy a legközelebbi jövőben jöfömmén a hőse
is a kapcsolatokban lesz a lakosság többségének egy eddigi eltele a kenyér ki-
dém valószínű, hogy egy ország, melynek lakossága alig eszik húst, nagy mérték-
ben emelni tudja az állományozási hozamát. Hruscovnak azt a választ,
mely szerint lehetségesnek tart egy olyan szovjet módszert, aminek alkalmazásával
a tehének valóban ikerborjakat ellennek, élénk derültség, haságy habot fogadta,
de nemcsak a beszélfőnök közvetlen közelről hallgatók, hanem az egész világ te-
levízió hallgatói részéről. Ezután Hruscov azt mondta, hogy szívesen meg-
szel kíváncsi emelni a hűntermelés, de utána következik a szöveg egyben a
önmagát, mert nem hiszi azt, hogy akarok megismerni hanem Bacon szövegét. A
szovjetunióban ugyanis nincs még egy ember sem, aki értene a díjazás felállításához
vagy a világ utáni hűtőfeloldozáshoz is az a néhány ember, aki ért hozzá,
az is külföldön, (pl. nálunk, magyaroknál) tanult meg.

Thruscor azt állította, hogy az amerikai emberek nem kell féljünk a szovjet szakembertől, azok nem csinálnak etnicikében forradalmat. Elni viszont elinken em-
lékünk, mi az, hogy pl. Tranbu addig jötték a szovjet szakemberek is egyből, szovjet
gazdasági szakemberek, "kultúrális küldöttek", amíg ott egy elocadik férfi ember
veveteivel szovjetbarát kormány került uralkodni, "szovjet szakemberek" Svirianak is
Egyiptomnak Szuvar, "önzetlen baráti szakmácsi" nyújtották, hogy ott ma is szovjet-
barát kormányok állnak fenn. Utóbb mai nem is beszélünk, hogy mit jelentettek
pl. Magyarország, Lengyelország, Bulgária, Románia, Csehszlovákia és Keletnémetország
számára a szovjet szakemberek, "önzetlen támogatásai."

Thruscor szövegei az embargo-t is. Ugy látszik elvárja az USA kormányja-
tól, hogy minden korlátozás nélkül szállítson nyersanyagot a "Béke Országainak",
azoknak a fegyvereknek a gyártásához, melyekből a világot akarja leigázni a
szovjet imperializmus.

Thruscor több propagandaszólamot megismételt a beszélgetés alatt. Így az e-
gyik: "... a magunk részéről mindent megteszünk, hogy biztosítsuk a különböző
rendszerű országok, azok a kapitalista és a szocialista országok békei egymás
mellett élését." Erre Kovács a többiek közt megkérdezte: "... az az következtethetünk
-e, hogy önök megszüntetik az Amerika Hángja adásainak zavarait?..."

Mit válaszolt erre Thruscor? "... ha jó hangot hallunk, nemcsak hogy
nem zavarjuk, de így közönlő erőitemi ezt a hangot, hogy hallani lehessen az
egész országban. De ha az idegen hang rontja a hallást, akkor minden ember
kikapcsolja a rádiót, ha ki lehet kapcsolni, ha nem lehet, akkor zavarja,
mert az ilyen hang kelle nélkülös érteni hallóberendezését. Ezért nem fogjuk
zavarni Amerika Hángját, ha valóban Amerika Hángja lesz, mi az amerikai
népet tiszteljük. De ha nem Amerika Hángja, hanem valamilyen oroszindulati
üvöltés hallatszik, és ott Amerika Hángjának nevezik, akkor nem akarjuk,
hogy a szovjet népek helytelen elképzelése legyen az amerikai népről
és hangjáról."

Kovács: Nincs itt ellentmondás, Thruscor úr? Amikor ön gazdasági
versenyről beszél és egy akkor-ig látatik nem engedi meg az emberek ver-
semet? Ön hajóra akasztott, hogy megengedni az embereknek, döntsék el,
mit akarnak hallgatni.

Thruscor: Látja, az a kíséreltet, hogy elválasszunk bennünket a néptől,
az "elromlott lemez régi zenéje, és ezt a zenét senki sem hallgatja."

Ugy vélik, hogy nincs, nem volt és nem lesz más kormány a szovjet
kormányon kívül, más más politika kommunista pártunk politikáján kívül,
amely egy megfelelően a szovjetunió népe és minden ország dolgozó népe érde-
kének, mert minden semmilyen orosz célunk más országgal szem.

Écset az a politika, amelyet felvetünk, nem csak a kommunista párt poli-
tikája. A kommunista párt népeink élcsoportha. Következésképpen ez a nép poli-
tikája, a szovjet népek politikája és mi ezt követjük.

Szűkebb körök között a szovjetek szívesen beszéltek, mert véleményünk
szerint annál arcaatlanabb haragságot a lengyel és magyar forradalom, a kieri
felkelés leverése, valamint a moszkvai diktatórikusok után csak magyar kollé-
gáink, Kádár tudott megmondani

„Itt elhiszitek, hogy Hruscsov „hullóberendezés” — ahogy ő mondja —
„kellene lennie” az Amerikai Szövetségi Államok adáin. Hruscsov nem kíván
zavarítani annak a rádióállomásnak műsora, amivel indokolja, hogy akarjuk, hogy
a szovjet népek helytelen elképzelése legyen az amerikai népről és hazájáról”

Hruscsov ezért zavarítja az amerikai rádió orosz nyelvű adásait, mert nem
akarja, a szovjet népek tudomására hozni, hogy a legnagyobb imperialista
hatalomnak nevével az USA-ban, ahol a szovjet propaganda szerint világ-
virogályt és legfőbb mértékben csak napjaink ki az emberek mil-
lióit, az emberek szívesen a nyomor, és a nyomorban szenvednek meg a
népeket ott.

1.) Itt a legkisebb faluban sem alacsony a szoba padlóján, még a
leggyorsabb pártot sem a kabátjával takarózik, hanem mindenkinek
paplan, párnája, modern fekvőhelye, összkomfortos lakás van és még a
legutolsó faluban sem alacsony egy helyiségben a kecskével, ezenkívül min-
den ember ismeri az asztalt, a székét, a ruháimijüket pedig szekrényben
is nem hiányban tartják.

2.) Itt villamosenergia hirtelen alkalmasságban a Szovjetunió, ha
100 évig építi a kommunizmust és még 25 éves tervet készítenek 4 év
alatt, akkor sem fogja utolérni az Amerikai Egyesült Államokat, ahol
mindenki tudja, hogy mi az elektronos főcsaló, hullóberendezés, mozi-
gép, stb.

3.) Itt tartják számon azt, hogy kinél mennyi ruhája, ingje, cipője
van és mivel a ruházati cikkek igen olcsók, a harsnált holmikat egy-
szóval eldobják.

4.) Itt dolgoznak az emberek munkaversenyben látástól- vakulá-
sig, mint a Szovjetunióban, ha az kb. heti 40 órai munkát alát,
minden munkás keres annyit, hogy két év törlesztőre a legjobb autót
is megveheti magának, amellyel pedig, hogy fizetéséből a részleteket
törleszti, fényesen megél. Itt gyárakat az ott dolgozó munkások által-
partján veszi körül.

5.) etc. etkecsendékben senkitől sem kérnek adógot az evőcsirközöket mert az emberek otthon is küssel, villával és kanállal esznek (tudniillik ez a legszegényebb háztartásban is van) tehát senkinek meg csak eszete se jut ellopni az evőcsirkőket.

6.) A tisztálkodást illetőleg semmi sem nézi tekvőre, vagy dicsőnek a fürdőházakat, az U.S.A.-ban minden ember ismeri annak használatát.

7.) Amerikában mincselek koncentrációs táborok és senkit se zárnak börtönbe, azért, mert a kormányról megmondta a véleményét.

8.) Ám a termelést illeti; az amerikai ipar olyan korszerű gépekkel van felszerelve s olyan nagy mennyiségű szemet bányázik, valamint arany, réz, vas, vasércet, olajat folyó fél, hogy a Szovjetunió mai vezetői összehajlítják a két kezüket és térdrokkadva rebeghetnének hálat a dicsőre a nagy Szatán istennek, ha az U.S.A. termelése összehajlítják a fontosabb iparágakban csak a 25%-át tudják termelni. Nyilván mindent igazolja az amerikai pénzügyiség: a dollár értékek óta többi stabilitás a többi pénzügyiséggel szemben.

9.) Senkinek sem kell utlevél, ha az ország egyik részéből a másikba utazni és az emberek általában vonaton utaznak, mert a vonatok gyorsak, pontosak / nem vágynak, hanem a III. oszt. kocsi olyan, mint a szocializmus nagy házában az I. oszt.) és olyan olcsón lehet utazni, hogy jóval kevesebbe kerül, mint az a benzínmennyiség amit az ember a kocsijában elhasználhat.

10.) A négerék körül igen sokan hivatalosan képviselik az U.S.A.-t nemzetközi bizottságokban és ezek nem egyszer jóvával nevetnek a szovjet propagandus négerüldözésekről szóló meséin.

Thurcsor, természetesen, nem akarja, hogy minderről tudomást szerezzenek a Szovjetunió népei.

Et cikk további részét következő levelünkben folytatjuk.

Hazidnak rendületlenül, légy hűre, óh magyar!

Et Nemzeti Ellenállás Acél Szerepette

Tisztelt Úr! (Asszonyom!)

A Kereszt-Ellenállás Alca fejezte továbbításra megküldi Önnek a Kereszt-Híradó 2. száma szerkesztésének folytatását.

Thruscor a beszégetés alatt furcsa helyzetbe került. A televízió munkatársai többora tettek fel olyan kérdéseket, melyekkel teljesen sűrűbe szorították a sorjait diktátort. Több esetben jelentéktelen, deduzó, semmitmondó, tartalom nélküli válaszokat volt kénytelen adni s ezek bebizonyosodott a sorjait diplomáciai csödéje is.

Mit válaszolt vajjon Thruscor Schorr-nak erre s kellemetlen kérdéseire?

"..... hogyan beszélhet én egy bizonyos országgal való együttműködés mellett elvárva, ha komolyan gondolja, hogy ez az ország hibákat teremt a Szovjetunió ellen?"

Thruscor: Mit tegyünk? Kezünk, ha nem tesszük, de önként tesszük.
"Kámolunk ezzel."

Természetesen nem mondhatta Thruscor, hogy erre a propaganda blokkolás szívesége van a Szovjetunióval, mert másképpen nem tudni fenntartani a nyugati országokban a béképartizánok mozgalmát. Ez a mozgalom sokat hoz a sorjait kormány, nélküle a kommunizmus nyugaton már régen elfelejtett fantazmagória lenne.

Melyik volt az a hatalom, amelyik először utasította el a békei gazdasági együttműködést? Ny. embereink, a Szovjetunió tiltotta meg a másodikk világháború után, a Szovjet ige alatt élő népeket — melyeket módszeresen a terrorizmus kivalaszt. — hogy elfogadják a Marshall-segélyt, azt a nyugattól valóban önzetlenül felajánlott és oly sok ország sorjait rajalommal kísért gazdasági segítséget. Vagy nem a sorjait imperializmus kezdte-e meg a lényes fejezéseként is a kardvívást meg a "bőbe" szelvény "atyai" ellátásban is annak irányításával? Ki lépett fel a láctás is a háborúk előidézésünk, sőt támogatásának módszerével Görögországban, Kínában, Viet-Namban, Koreában, Malajziában, Indonéziában, Algériában, Marokkóban is a Közel-Keleten is? Ki fonyogtatózott ezzel, hogy erőszakosan fogja egyesíteni a kommunizmus jágében? (Itt más kérdés, hogy 1953-ban Berlin lakossága bebizonyította, hogy mennyire kívánja a kommunizmus irányítását.) Ki kényszerítette ezzel a tündés fellépéssel a nyugati államokat katonai védelemre és csapások letételeire? Ezt is meg kellett volna kérdezni Thruscor elvtársától.

Itt a kérdésre, hogy a Szovjetunió miért nem jelentette be a legutóbbi öt atom-bomba robbantását, a köröthetőséget válszóta Thruscor:

"Ez mire jó ez a bejelentés az emberiségnek? Semmire. Mi ennek a

jelentősége? Ha a robbanás megtörtént, akkor megtörtént a levegő megfertőzése
is....." Ezzel elmondja a mi ismét sorjait propagandaszólamokat, úgy
mint; állapotjának meg az atombombák vélelme, betiltásában, stb. Ez a
válasz ismét a sorjait katarinisziját tükrözi. Mire jár a bejelentés? Majd
megmagyarázza, hogy a szovjetek terület körülete ne menjenek
emberrel, amennyiben a veszélyes tenger, vagy az oki vilákegyet érint, azt
kerüljék el a hajók is az expedíciók. Ezzel, hogy a sorjait politikusként
milyen nagy mértékben tudnak foglalkozni ezzel, hogy az amerikai
atomrobbantások hány embert fertőztek meg, de egy szóval sincs arról,
hogy a sorjait atomrobbantások hány embert fertőztek meg. Igaz, már
a második világháború idejéből tudjuk, hogy a Szovjetunióban, a
lagfőbb értékek az ember. Ezzel helytelen bizony módjára az igazán
is gyorstüzelő géppisztolyok cívé déi, szinte dixmenetben az em-
berrel, azért dectott a Szovjetunió az 1940-es finn háborúban
3 millió embert halottakban is a második világháború alatt 7 millió
embert az emberek halottakban.

Mindenképp elkerült a bejelentés a döntő világháborúban.
Korábban kezdete meg a szovjetekről: „..... mint ön tudja, az a külterületi
javaslatok hangzókat el olyan meghatározott feltételek teljesítéséről,
amelyek közegette a csapatokat kivonni is ezek a kérdések döntőszóval
újraegyeztetést is érintik.

"Szóval megkértem azt, hogy a sorjait kormány véleménye szerint,
melyek azok a feltételek, amelyek között a Szovjetunió díj díjton siatam
éppen magát abból, hogy kivonja csapatait azokból az országokból,
ahol most vannak?"

Ebből a kérdésből nem iszi ki a gimn, a finonnan elvezetett
íróit, az nem tekinteti magát gondolkodó embernek. A sorjait politi-
kusként ugyanis állandóan veszi indokolják a kedencsójai országok meg-
szállítását, hogy a Szovjetuniónak állandóan tartania kell a nem sorjait
államok támogatásától. Mit felelt a szovjetek erre a kérdésre? Nem valami
újraegyeztetést fejtett ki, hanem a Szovjet régi állásponját. A nyugati
államok is főleg az amerikaiak vonják ki a világ minden más országától
csapatokat is akkor majd a sorjait csapatok is kivonulnak Kanadáról,
Magyarországról, Baljiról, Lengyelországról is Romániáról.

A teljes munkatársait meg az is érdekeltte az a kérdés. Sokan felvetette
a legjelentősebb problémáját, mert úgy látszik, hogy valóban ellenőrizni
kellene a megállapodások betartását is, hogy kivonják a ténylegesen

a csapatokat a kifosztott határvölgyben a megadott országokból. Schornak erre a kérdésre Horvátországban is válaszolt:

"És más kérdés. Mi kivonjuk csapatunkat az idegen országokból, ami az ellenőrzést illeti.... (A pontban csak gondolatot szüntet getél. Kérlek.)
Mi az hogy idegen országokból ellenőrzés? Ön be akar lépni a oroszok által szabályozott, amikorra a oroszok irányítják a függőnyt. Ezt nem tartjuk kellemeznek."

Nem tudom, mi a véleményük a német, lengyel, bolgár és orosz határ-
felügyeletéről, a csapatok vezetéséről, de mindezt, magyarokat
széleskörű felhívást az a gondolat, hogy országunkat a oroszok irányítják
széleskörű felhívást "teljesíti, ami a felhívás a függőnyt. A magyar
nép döntésesen felfelé néz és az azt követő nemzeti szabadság harc megma-
tata a világunk, hogy nemzetünk nem elfogadja országunkat a oroszok irány-
ításában. Különösen a oroszok felhívás. Így elhárít a fent elmondottakból Horvátország
biztonságát, hogy a "Szovjetunió" sohasem fogja kivonni a fent említett or-
szágokból a csapatokat, még akkor sem ha ezt követően országunkat a oroszok
is minden képpen meg fogják tartani, ami a csapatok kivonásának nemzeti közei
ellenőrzését. Ennek alapján a oroszok csapatok Kelet-Európából való ki-
vonását csak akkor lehet elérni, ha fegyveres erő fogja ezt követően
a oroszok irányítását. Ez csak az csak erővel lehet elérni. A
Nyugat azt már megtanushatta volna a második világháború eseményeiből
is minél kisebb területre meg, amivel rendelkezésbe kerül ez a terület
a Nyugatra nézve.

Horvátok azt is megemlékeztek, hogy amikor Horvátország a csapatok mind-
ket részről való kivonásáról beszél, akkor a országban az amerikai
csapatok több mint 3000 mérföld távolságra való kivonásról van szó.
mi az a terület, amit az oroszok irtanak ki, két óra alatt megtámadták.
Ezért meg kell érteni, hogy milyen körülmények között hajlandó a "Szovjetunió"

Ez a Horvátországban semmitmondó, és fegyverrel valószínű. Ezt mondta,
hogy ok meg ott távolságra van a oroszok csapatokat, mivel a oroszok
csapatokat eladósították kell visszavonulniuk. Ezt a csapatok bátoran
véltek a kis hársz azok függőnyt az megállított. Magyarok Horvátországban
kelték, az oroszok által irányítottak meg lesz a jól megalkotott véleményük
az is a válaszokból. Itt kell említeni a kérdésüket az intyún vége felé tették
fel Horvátországban:

Schor Horvátországban is, csak meggyőződés, hogy minden országban jól
jelenleg Horvátországban, oroszok, és indoklás a népi akaratát éppent

Houscor: Tökéletesen. Log, is lehetne másképpen?..... Ezért elmondja, hogy a királyi kormányzatok harcra idején a Csász. Kir.-sek csak kildött amerikai fegyverek a népi himogatók hívet kezeiben. Ha Ce-tung-ho jutottak is ezekből a fegyverekkel részt le Csász. Kir.-sek híveit.

Mire Schor a következő kérdést tette fel: „... ha ön felvetette Amerika formozai kellemtelenségeit és a mit nyílt bevilgatót felvitattunk, csak azt szeretném kérdeznem, hogy az ön véleménye szerint milyen hosszú ideig tartani magát a Kádár-rendszer szorjot csapata és tankok nélkül elagyazozzagon?”

Houscor: Probálinka ki? Önjök ki csapatakat okmetszéstől is Francia-riktól is mi kövönjük az NKDK-ból Lengyelországból, Magyarországról és meg fogjuk látni, hogy a Kádár-rendszer — is ez a meg az napi rendszerében is végig vani fegyveres erővel.

Et válaszolnak az utolsó részt elhissük. Természetesen egy kis fenntartással. Ha az amerikaiak kivonják csapatukat Európából, akkor a kommunizmus igen hosszú ideig fog élni Közép-Európában, ~~és Európában~~ mert ebben az esetben a szorjot csapata is itt maradnak és meg elyugat-Európiában sem lesz erő, ami megmenthetné a népeket egy szorjot kármális esetben a legzárattól. Elyugat-Európiában bizonyosabb ideig csak egyedül a nyugatnémet hadsereg tudná ellenállni a támadásnak, de a túlerővel szembenük nem tehetőse sokáig megakad. Ezt szemben nemcsak mi, hanem az, hiszük, a világ minden nagyhatalma tudja is ha nem tudna, akkor Hitler után Houscor (indoklás, mindig a „betűs nyelv”) fogja feladni nekik a második tanulmányos leckét.

Csak néhány személynél idéztünk is ezekből sem mindet teljes egészében, de így hiszük, az elmondottak világosi teszik népszerűvé, hogy az elyugat ha már létezik benne látja a szorjot diplomáciát indítékait mintavastott. A televízió munkatársai hálaian közönlék Houscornak felvilágosításait.

Itt is megköszönjük Houscornak, hogy végre teljes mértékben bemutatja, a világ népeinek a szorjot imperializmus politikájának elvetemültségét és gonoszságát. Houscor egy túlerőt tartott a világ elé. Et túlerőből mindenképp meglatthatja a szorjot rendszer sötéti arcát.

Et népek szörnyülködve néznek erre az arcra is simliten kiáltják: „Kam! Lot kam! Schasem! Et világ kijezanodott. A Sztánnak el kell buknie!”

Glóriadnak rendületlenül légy híve, oh magyar!

A Koncepti Ellenállás Akció Szervezete.

Tisztelt Uram! (Asszonyom!)

A Nemzeti Ellenállás Áll. Szervezete megküldi Önnek további híreket a Nemzeti Szövetség első számának itt közölt cikkét:

Hazugság és valóság.

Megint beszédet mondott a moszkvai Kreml magyarországi Paprika Jancsij. Ezzel az „Országgyűlés”-nek írfelt budapesti bábszínházat ömlesztette meg szónoklatával. Tréfás kedvében volt is mint ahogy az Paprika Jancsihoz illeik, viccelődött egy kicsit.

Fura viccei vannak ennek az elvetemült, de csekély jelentőségű szovjet ügynöknek. Valami olyasféle viccekről van szó, mint mikor a rubló, papírpénz Trifásan felszólítja illuziótát, hogy kiszájon el a legrosszabbra.

Ezzel az eljes gacemberiséket tartalmazó, tragikusán szovjet jelölt viccelődik a nemzet nem társolta meg, sőt legrosszabbul lekötötte volna a szónokot.

Dörgő társad juttalmazta aromban az országgyűlési bábszínház minden szereplője. Hozzám: dezen akik ellenkerhettek volna, azokat — még mielőtt a képviselő elvörösök összeállították volna, hogy megkalkulják a hátszínre összeállított mentelmi bizottságnak a kormánytól mári elkészítve megkapott jelen kéret — már röszvényen megharagvagonokba zúfolva Ukrajnába és Szibériába szállították egy kicsi robotra és de ha itt maradtak volna, akkor se váltakozott volna nagyon a képv. Szózen emlékezünk még azon az időszakra is, mikor Szétahin isten még nem volt a halottak köztájában! (bár mostanában feltan osztással kísérleteznek) és amikor nevünk kiegészítésére harsányan imádni kellett őt. Úgyjén még most a Termi valaki, hogy mikor mindenki felugrott helyéről és átmenes. Tapéta kezdett, ne vete volna pecsenye vöröre a tengeret? Vagy ne ordított volna eljint a nagy Szétahin dicsősége, szent és mindenható nevére? Ki mert volna ilyen mit megtérni? Ki akasztja kockázatni személyi biztonságát csakely ségekért? De én igaz? Nos, a mári országgyűlési ügynökök nem kockázathatja meg a celtalan ellenkerést.

Kárák János olyan kicsi kis figura, olyan demészió min a Paprika Jancsik sorában is, hogy jantán az ő személye miatt nem is foglalkozzunk a beszéddel. De amikor Kárák beszél, nem csak a Paprika Jancsi bírálat, hanem Moszkva és szervezete. a Hruscsov „elvtárs” beszél az ő szíjából.

Állat viszont foglalkoznunk kell, hogy mit akar tenni haccikkal a szovjet imperializmus.

A beszéd két része szólak. Egyik a kormány bizámlója, másik a feloldalásokon rdott összehozható változ

Azok helyünk és idünk se aköz, hogy az egyik beszéddel foglalkozzunk.

Itt beszéd mindkét részről foglalkozni fogunk azokkal a megállapításokkal, amelyek különösen sértőek voltak a magyarországi nével.

A nemzeti forradalom győzelme után a kormányt alkotó négy koalíciós pártból az a véleménye Kádárnak, hogy maga a koalíció haladéktalan volt, mert a diktatúra helyett demokráciát, — ahogy ő mondja; brüsszeli restaurációt — akart és éppen ezért szerveztelen volt. A Szociáldemokrata Párt letűnésére — szinte — az ellenforradalom legveszélyesebb támadását jelentette a munkásosztály hatalma ellen.

Megszoktuk már, hogy a kommunista propagandista szerint csak az szolgálja a haladást, amely közvetlenül elősegíti a kommunizmus elérését. A Szociáldemokrata Párt megsemmisítése a kommunista diktatúra miatt országok közül valóban a legnagyobb csúfos volt, mert rövidesen világossá tette volna, hogy a munkásság nagy tömegei határozottan meggyűltek a kommunizmus ellen.

Kémcsak a koalíciót jellemezte a szerveztelenség. Az egész forradalmat a szerveztelenség kellett, hogy jellemezzék, ami természetesen, hiszen az ellenforradalom a szervezet elnyomása elleni felkeléssel indult meg.

Itt állítja Kádár, hogy a kormány túlsúlyos volt és intette a munkástanácsok Központi Bizottságát is az Iróirovetszjet is, hogy legyenek jó kommunista és imádják a szervezet elnyomását; akkor nem lesz semmi baj. Ezt egyáltalán sem volt hajlandó megtenni és így „kémtelen” volt a „kormány” — Kádár-féle kormány? A Kádár-féle ellenforradalmi szervezet báb-kormány, amely az ország törvényes kormányával szült szembe) — feloszlatták a Központi munkástanácsot, az összes területi munkástanácsokat és az Iróirovetszjet.

Meddig tartott vajon a báb-kormány „türelme”? A Kádár-handa addig volt „türelmes”, amíg tartott a Központi munkástanács utasítására bármely pillanatban bekövetkezhető általános sztrájktól. Mivelhogy ettől már nem kellett tartania, rögtön annyira türelmetlen lett a kommunista báb-kormány, hogy a harafutak, újságírók, írók tömegeit iteltette el, annyira türelmetlen lett a Kádár-féle szervezet, hogy parancsára a bíróságok röpcédulák-terjesztésért 5-15 évi szabotázsi börtön és fegyházintézeteket. Kérdezzük meg Kádárt, hogy a kormány jóváírja a türelmetlenek, a bűnösök, a bűnösök? A kommunizmus ellen felszólaló hány író, újságíró, és munkástanácsok van szabadlábban, mennyit vittek el a „szocializmus országába” és hányan „költöztek” el ebből az országvilágból a „türelmes” kommunista emberbarátok jóvoltából.

Kádár ezek után a következő megállapítást teszi: A nyugati sajtó kegyelmeiből tudjuk, amiről számítottak, hogy a fegyveres ellenforradalom lezárása után tömeges megtámadások következnek. Nem következett.

Nem tudjuk, mit neveznek a kommunista elvtársak tömeges sztrá-
kásnak, mikik az mi mindentől mi is fogalmuk vanunk, mint a normális, egészséges
embereknek sztrájkunk, azonban az elfogott szabadságharcok megölése, a szabadságharcok
diszertálás, a munkástanácsok, iók, újságok elhurcolása, megkínzása, az egyezési
hátrétek tömegesnek mekínzése, internálás, börtönbe zárása is struktúráis bíróságok el-
állításai jelentős mértékben kimenteti a tömeges megfolyós fogalmait. Ez a tömeges meg-
folyós az itt felsorolt összes kellekivel együtt még ma is tart.

Kérdés azint csak osztályok vezethetnek forradalmakat is sem az értelmiség,
sem az ifjúság nem osztály. Ennek a kérdésnek megvitásába most nem kerülünk bele.

De foglalkoznunk kell egy ezzel kapcsolatos másik kijelentéssel: „Itt még
sajnos is többi leginkább éppen az értelmiség és az ifjúság számára tárgyalható ve-
zetett az, hogy a párt és a munkásozók vezetésé helyett az értelmiség és az ifjúság a
kuta a nemzet vezetését átvesse.”

Az ifjúság és az értelmiség nem akarta átvenni a nemzet vezetését, hanem az
ifjúság és az értelmiség vezette a nemzetet. Itz ifjúság és az értelmiség vezette a nemzet
forradalmi szabadságharcát a nemzeti függetlenségért, a szovjet imperializmus és a kom-
munisták zsarnokság ellen, társadalmi síkon. Itz az, az ifjúság és az értelmiség küre
tömegesülte az egész magyar nemzet a szabadságharcban. A munkástanácsok, amik az
ifjúság és az értelmiség javaslatára jöttek létre, a munkásság nagy tömegeit össze-
fogó szervezettel, a munkásság gazdasági és politikai irányításával segítettek, tám-
gatták a zsarnokság elleni harcot, de a vezető erő; az ifjúság és az értelmiség maradt.
Ezzel megdőlt a kommunizmusnak a forradalmakról alkotott minden dogmája. Ez
annak a világ történelmében nagy jelentőségű nemzeti forradalomnak egyik fontos, ha-
bár nem is a legjelentősebb tanulsága.

Senki sem az ifjúság, sem az értelmiség miatt sem mielőtt sem károsítot-
tát ellenkezőleg. A magyar nemzet minden károsítása, tragédiája határozottan hátré volt
ebből, hogy (amit nemzetünk többsége már rég tudott) most a nyugati országok és az
egész világ dolgozói megtudhatták, hogy a kommunizmusnak a forradalomról alkotott
dogmái mindenütt csak az emberek felvertezésére szolgálnak és a szovjet imperi-
alizmus malacra hajtják a világot. Itt világon csak bizonyos elemzők többségének
a szovjet igazságok részlete, a kommunista pártoknak és a kommunizmusnak szerve-
vezetéknek volt ebből kárunk.

Sodalattal kell adoznunk Magyarországon lebetalt miniszterelnöke történelmi
tudásunk. Köszönjük, hogy kérésre tetté tudásunk előtt idies ismeretlen adatokkal
bizonyos történelmi szemléletünk. A miniszterelnök elvtársi nyelvis a következőket
mondta: „Ami az igazságot. Köszönet illeti. A történelmi hársz kedvéért
meg kell mondanunk, hogy ez az osztály-magyar monarchia idejében a királyi
koronával a Habsburg-monarchia egyik jelvénye volt. Ebből a jelvényről

jelképezi kettős kereszt, az imperialista Törökveitket kifejező három halom
és négy folyó nem a mi, új iton járó magyar népünk ezmeit fejezi ki.
Ez a héhany mondat önmagát bírál, de azért annyit minden-
estre hozzá kell fűzünk, hogy:

- 1). A Kossuth-cimer koroná nélkül Kossuth-cimer is nem avval együtt.
- 2). A Kossuth-cimer amigta megszületett, mindig a Lababurg-ellenes tábor,
a magyar függetlenségért harcoló tábor jelvénye volt. Ezért vált most is a
függetlenségért harcolók jelképévé.
- 3). A mi nyelvünkben nem úgy, mint az orosz nyelvben, a kereszt és a
keresztény nem egy máshoz hasonló szó. A kettős kereszt a kereszténység
jelképe, annak a jelképe, hogy Szent István királyunk a kereszténység nagy
védőszentjének, Szent Máriának általánba ajánlotta az országot.
- 4). A három heg és a négy folyó, amikor a Kossuth-jelvény megszületett,
Magyarország többi része éres, fogos, vízzel megszentelt tulajdona volt. Akik
elűbölték tőle, ezeknek nagy részét el lehetne még az imperializmus vadja.
- 5). Hogy a mi új iton járó népünk ezmeit mi fejezi ki, azt a hős magyar
nép többsége 1956 október 23-tól 1956 november 4-ig, a dicőseges
magyar októberi forradalom időszakában.

Kádár nyilatkozott a károk összegéről. Ennek idején 14 milliárdot
vett be, most 20 milliárdot vett be, de hogy is kívánhattának, hogy egy
kommunista miniszterelnök összeinte legyen. Mi azonban szavahihetőtünk
tartjuk az országban járt segélyszervezetek gazdasági bizottságának felmérését,
mely szerint 30 milliárd forint kárt okozott hazánkban a szörvet imperializmus
vadászizmusa.

Ezeketán arról beszél Kádár, hogy a gazdasági stabilitás megőrzését
a „testvéri szocialista országoknak”, de főleg a Szovjetunióknak köszönhetjük,
mert ezek az országok „nagyarányú segélyt és hozzájárulást adtak és devizahitel
formájában segélyt adtak.”

Tudomásunk szerint a Vöröskezes segélycsomagok közt egyetlen
szovjet, cseh, román, bolgár, albán, vagy kínai csomagot se látni. Ennek
több amerikai, angol, svájci, svéd, olga, holland, norvég és din segély-
csomag közül még magyarjainkban is kiostásra.

Miből fedezte a Kádár-hormány a ország élelmiszereállításit? A nyugat-
ról beöcönlött csillagászati számokkal kifejezhető segélyekből, vagy az a. u.
„testvéri szocialista országok” segélyeiből?

Az ezek további részét következő sorokban folytatjuk.

A Hunzeti Ellenilla's Ácél Szervezete.

Tisztelt Uram! (Asszonyom!)

A Nemzeti Ellenállás Acél Szervezete továbbtörve megküldi Önnek a Nemzeti Híradó első száma, Hargitay és valószínű c. cikkének folytatását.

Értem a nagyarányú szovjet gazdasági segítségét illeti, akkor is van egy-
két szárazunk. A szovjet-magyar megállapodásnál a szovjetunió 885 millió rubel
köloszt adott Magyarországának. Számítsunk ki, mennyit jelent ez forintösszegben. A
világgiazi ártáblázat szerint 1 rubel értéke nek 150 Ft. felel meg. Vagyis a Szovjetunió
1 millió 327 millió forint hitelt nyújtott Magyarországának. Mit jelent ez a "30
milliárdos költés képe"? De még valamit hozzá kell fűzünk. A "önzetlen, bu-
ráti" Szovjetunió a rubel inflációját a világgiazi árszintekhez figyelembe véve házi-
sával, annak kétszeresével számolja kezeskedelmi kapcsolatainkban. Itt az öre-
sinték 1 rubel = 3 forint-tal. Vagyis a Szovjetunió a kölcsön és kamatok visszafize-
tésén felül még + 100%-o. hasznot vág zsebre.

Különös véleménye van a művészetről Kádár Jánosnak. Idézzük: "Emyhen
szélső elgondolkodtató, hogy annak a Molnár Terencének, akinek a Gorthy-korszakban
évente alkalommal egy szindarabja került bemutatásra, most 1957 áprilisában, röviddel
az ellenforradalom figyves erejének szétzúzását után, hat darabját tűzték műsorra
színházaink." — Nem csajtuk Molnár Terence szindarabjainak értékéről beszélni,
de az azt hiszem az egész világ színházi közönsége előtt nyilvánvaló, hogy pl. Szimon
nor lehetne máris mála a színházi művészetben.

Ettől függetlenül úgy gondoljuk, "emyhen szélső" felháborító,
ha egy magát magyarnek nevező miniszterelnök így nyilatkozik a magyar-színházi
olyan világhírű alakjaival, mint Molnár Terence. Előzetesen nem csodálható, hogy csak a-
zokat a művészeket hajlandó a rendszer támogatni, akik az ügy nevezett "szociálta-
életet" ábrázolják; azaz jöletnek festik a nyomort, boldognak ábrázolják a gyötörési
és személetes munkást, gondtalanulak a csődbe jutottat bergelő parasztot és főleg
kommunistának a rendszert halálra gúnyoló ifjúságot.

A szovjet bábkormány tiltakozott az ellen, hogy az ENSZ-ben továbbra is
napirendes szerepben a magyar kérdés. Az ENSZ nagyon helyesen ottéjjü világgia-
bizottságot állított össze, melynek feladata, tanulmányok alapján meggyőződni a
szovjet memetgyilkosság tényéről és azt az ENSZ közgyűlésé elé tenni. Kádár be-
jelentette, hogy a bábkormány meghívta Magyarországára Hammarcskjöldöt, az
ENSZ főtábornok. Csak hogy nem most kellett volna meghívnia, hanem 1956
novemberében kellett volna beengednie az országba, akkor amikor az ENSZ
erre határozatot hozott és amikor a bábkormányak lehetősége lett volna bebizos-
nytatnia, hogy valóban grófok, bárók is léteick álltak baraban a kommunizmus

.... véleményem szerint a veretésnek nem az a feladata, hogy a tömegek óhaját és akaratát valósítsa meg. Otkármilyen furcsán hangzik, ezt kinohodoms. Véleményem szerint a veretés feladata, hogy a tömegek érdekeit valósítsa meg. — Külföldön nem hiszem, hogy isteni valaki ezt a feladatot karkát, hiszen nyugaton is mindenütt, ahol értelmesen gondolkodó emberek élnek a földön, természetesen tartják, hogy a tömegek érdekei egyvámúak a tömegek akaratával. Ez valóban mindenütt így is igaz. Kádárnak ez a mondata — nem magyarul, hanem kommunista nyelven — azt jelenti, hogy a kommunista vezetőknek nem az a feladatuk, hogy a nép óhaját szelvével ocselkedjenek, hanem hogy minden fenatartás nélkül végrehajtsák azt, amit a szovjet vezetők a nép érdekében kívének mond.

Otkárhogyan is kérték Kádár, mégis csak be kellett vallania, hogy a kommunizmusnak Magyarországon ma rengeteg ellensége van. Hogyan akkor kiált a rendszer ellenségeinek szigorú megbüntetése mellett.

Az íremelés magyarázatára felhozta, hogy a kormány előzőleg felemelte a béréket. Az szinte természetes a kommunisták szemében, hogy minden általános béremelés indokolatlan és következménye csak az ár-emelkedés lehet. Ezt állítja, hogy annakidején, mielőtt megadták volna, ő ellenkezett és nem akart beleegyezni a béremelésbe. Ez lehetősé is. Minden bizonytalanságot szovjet gardái intétték, hogy írja alá a rendeletet, ezzel is több munkást tud maga mellé csalogatni. Ittan a már említett vicces módon indokolja az íremelést: „Visszont kötelesek vagyunk-e mi az ipar-cikket és miha a bort is a köz rovására olyan áron adni, hogy minden liter-nél öt forintot nemzeti ajándékként adnak annak, aki megissza? Vagy lehet-e azt csinálni, hogy valamilyen cikknél a vásárló letessen a pénzt az ar-talra, de az egyszerűen az, mintha még a kasszából 180 forintot odaad-nának neki dírt, mert sziveskedett megvenni? Nem lehet ezt csinálni!”

Ethető, hogy aki ezt a cinikus, aljas és arcátlan iróniát hallotta, akir-csak a rádió keresztül is, arcába szökött a vér és ökélbe szorult a keze, szinte szeretett volna az arcátlan gimplódó képébe vágni. Nyilvánvaló, hogy senki sem érte nemzeti ajándéknak a 400-forintos férfi felcipőt, a 900-forintos női kabátot, a 6-8.000-forintos szakmát, a 4-500-forintos kardigánt, ugyanakkor, amikor az élelmiszerek sem túlságosan alacsonyak, hiszen 1 kg. kenyér 3-forint, 1 kg. zsír 28-forint, 1 kg. hús 30-forint, 1 kg. cukor 12-forint, ugyanakkor a dolgozók atlagkeresete havi 8-900 forint, mert a legalacsonyabb havi kereset 400-forint.

Beszéde végén mondott valami igazat is Kádár miniszterelnök elvtárs, amikor amikor miniszterelnöki véli kinevezésük előszakáról beszélt. Ezt mondta: „Es

Mint tudjuk, a főtthár a kései meghívást nem fogadta el.
Ezt mondja Kádár, hogy ez ő bébkormányuk megszűntette a bejár-
si rendszert. Ebből azt másképpen tudjuk, ebből úgy tudjuk, hogy a nemzeti forradalom
legnagyobb eredménye a bejárési rendszer megszűntetése volt. Ezt a forradalmi örményt
a kommunisták nem tudták eltörölni, kimutatták, voltak beleszorgodni.

Azon nem csodálkozunk, hogy Kádár és kormányának tagjai meg-
kötnek a szovjet megszálláshoz, hiszen mindenki jól tudja, hogy ők csak addig teki-
hetők elő emberekké, amíg szovjet megszállók vannak határunk területén.

Kádár szerint a nemzeti forradalom sovinszta jellegű volt és ha meg tudtunk
volna szilárdulni, okostlanul a szomszéd államokkal való háborúba sodorta volna az
országot. Erőből ezt mondja: „... én kijelentem, ha a hatalmat kezükbe kapták volna,
nem kell sokat mondani, talán annyit, hogy elemeiben megviláglítsák a hatalmakat,
mondjunk 2-3 hét leforgása alatt, az ország három határára lényben állt volna Európa.
Ezt a vak is az október is tudja.” — Igaz-e ez? Melyik volt az a csoport a nem-
zeti forradalomban, amelyiket a Kádár-banda a legjobban gyűlölt és tiszta nemze-
ti iránya miatt a kommunisták sovinsztaimnak hitték? A Magyar Nemzeti
Forradalmi Bizottság volt ez. Vezetője Dudás József. Et bizottságot azért is gyűl-
telték annyira a szovjetbizsereks, mert a forradalomban a Nemzeti Egység front jel-
szavával lépett fel. Vegyük elő a Magyar Nemzeti Forradalmi Bizottság lapja,
a Magyar Függetlenség, 2. évfolyam, 6. szám, azaz 1956 november 3-i számát. Fe-
lelős szerkesztő: Dudás József. A lap harmadik oldalán a bal sarokban —
„Ismerjük a vesélyt!” — címmel kis cikket írt egy Witt Iván nevű harcos. Ebben
a következőket olvashatjuk: „Hgy akarunk beilleszkedni a kultúrnejek nagy
uraldjába, hogy a békés egymás mellett élés elvöt maradjatalanul magunknak
valljuk. Nem reagálunk a nagy hatalmi sovinsztaos áskálódására olyan
formában, hogy az ilyen provokációknak eredményei is lehessenek. Elutasít-
juk, megvetjük, mert ez a néptől — legyen az bármely nemzet fia — meg-
győződésünk, hogy teljesen idegen. Ők a reakciós elemek, akik még
mindig nem hajlandók tudomásul venni, hogy az ő idejük lejárt, hiába
próbálkoznak, legfeljebb azt az esélyüket fátossák el, hogy a becsületet
forradalom egyáltalán befogadja őket.”

Tinnek hiszünk? Határunk leghezugabb miniszterelnökének, vagy
a saját szemünknek? Hogy a vak is az október mit tud és mit nem, azt
ön maga talán talán meg sem tudja állapítani, hiszen azért vak is október,
tehát ezért hisz Kádárnak szerintem ilyen ember a magyarok közt kevés van.

Erdemes meghallgatni a külföldi kommunistáknak és kommunistá-
barátoknak, hogy hogyan vélekedik egy valódi szovjet bábminiszterelnök
a tömegek akaratáról.

Tisztelt Uram! (Asszonyom!)

35

A Nemzeti Ellenállás Acél Szervezete folytatólagosan megküldi Önnek a "Nemzeti Híradó" című levélújság 1958. évi első számának szerzőcikkeket.

A legutóbbi szovjet mesterséges hold-rakéta kilövések után, a szovjet politikusok tömeghisztéria kampányt indítottak, a Szovjetunió technikai fölényének bizonyítására. A szovjet államférfiak fenyegető üzeneteket küldtek a NATO országok miniszterelnökeinek és követelték tőlük, hogy tagadják meg az atomtámaszpontok létezését és atomfegyverek felraktározását országukban.

A Szovjetunió vezetői el akarták hitetni a világgal, hogy egy kiválóbb újabb világháborúban a technikai fölény a szovjet blokk oldalán van. Ez azonban nem igaz. A népi demokráciák államainak lakosságának sokkal nagyobb része az ellenkezőjéről győződött meg. A Szovjetunió korszerű gépi berendezéseit külföldön, a fejlettebb iparral (fejlettebb technikával) rendelkező népi demokráciák országokban készítik, nevezetesen Németországban, Csehszlovákiában, Lengyelországban és Magyarországon. Ezek nélkül az államok nélkül a szovjet ipar nem tudott volna lépést tartani még a legfejlettebb nyugati ország iparával szemben. A Szovjetunió népei közül egyetlen egy sincs, amelyik alkalmas lenne a korszerű technika alkalmazására. A korszerű technika alkalmazásához egy részt öltetésre, másrészt egy bizonyos szintű műveltség szükséges. A szovjet hivatalos népei ma is a legalsóbb szinten élnek, szinte állati sorban. Ki gondolhat akkor komolyan, éretlen fővel a szovjet ipar megerősítésére? Nem kell állapítanunk, hogy a szovjet népek közül a legműveltebbek, az oroszok és ukránok még mindig legfeljebb 100 évvel elmaradtak az általános európai színvonalától. Ha sokáig tart országukban a kommunizmus, akkor ezt az elmaradást nem fog sikerülni behozniuk, mivel a nyugati országokban tovább fejlődik az élet.

A szovjet politikusok tisztában vannak ezzel. Ezért a szovjet tömb háborús fölényét a nukleáris fegyverek rövideges betiltásával akarják elérni. Természetesen a szovjet politikusok ellene vannak a betiltás után a Szovjetunió területén a nemzetközi bizottság ellenőrző működésének. A Szovjet csak a nyugati államoknak akarja megtiltatni a nukleáris fegyverek gyártását, vagy a nukleáris kísérleteket. Ha Hruscsov és Bulgariyin javaslatát elfogadják, rövidesen az egész világ védtelenül állna szembe a szovjet imperializmus támadásával.

Ezért ellenére a Szovjetunió és a népi demokráciák háborúsra háború esetén nem lenne elég szilárd, mert:

- 1) Minden népi demokráciás állam megcsúszással jár.
- 2) A szovjet ipar termelése egészen alacsony fokozatú, minőségi és mennyiségi tekintetben egyaránt is kizárólag a népi demokráciák termelésétől függ.

- 3.) A munkaverseny termelés következtében a gyártmányok minősége selytes.
 4.) A kolhozosított mezőgazdaság termelése a népi demokráciák országiban állandó csavarokkal küzd.
 5.) Mindezek miatt a szovjet tömb gazdasági helyzete állandó válsággal terhes.

~~Mindezek miatt~~ a szovjet tömb számára a harmadik világháború végzetes kimenetelű lesz, mert a kommunizmus bukását fogja maga után vonni.

A kommunizmus szervezkedése a világon ennek ellenére élesen teszi fel a kérdést: A nyugati világ vagy az életet és vele együtt a demokráciát választja, vagy az embori életmód pusztulását, az állati színvonalra való süllyedést, az állami kizsákmányolást, az egyéni érdekek teljes felszámolását, a mindenható partellen hatalmát — a kommunizmust.

Nyugat már nem halogatja sokáig a döntést, az idő a Szovjetek dolgaiban. Tegnap még csak Ázsiában és Európában volt kommunizmus. Ma már Afrikában is terjedt.

Ha végre kitör a kommunizmus első világháborúja, mi a kötelességünk, nekünk, magyar harafiaknak? Egyrészt frontban harcolni a körülöttünk élő népekkel (a románokkal, szlovákokkal, németekkel lengyelekkel, ukránokkal, stb.) együtt a Szovjetunió vereségéért, nemzetünk felszabadításáért, és a kommunizmus gyökere kiirtásáért.

A magyar belpolitikai kép az 1958. év kezdetén.

A szovjetbarát kormány minden kérdés ellenére a belpolitikai kép szemolyan rószas a kommunista uralom szempontjából, mint amilyennek hirdetik. Egy bizonyos árat helyként le kell rögzítenünk; az országban nem fenyeget a belső felkeltés, a jelenlegi kormánynak nem kell felnie a köszjövőben semmiféle kizsákmányolást, mely megengedné a kommunista rendszert. Ez igaz. De azért meg kell említenünk, hogy éppen az 1957. évi események és az 1957. év végén fogantatott intézkedések igazolták be a legjobban a kommunista rendszer ingatagságát hazánkban.

A gazdasági helyzetet elemezve a következő kép tárul elénk: Magyarországi gazdasági életet a nép sörnyje megadóztatása révén, az az árakékek és ártalfeleségek árainak felemelésével, másrészt a keresetek nagyrészt önkéntesével sikerült némileg egyensúlyba hozni és a kormányzat így megmentésként az államcsödtől. A gazdasági élet egyes területein továbbra is érvényesül a megszenyaghiány. Ennek következtében növekedik a munkanélküliség. A falvakban a kormánytípussal támogatott erőszakos kolhozosítás miatt a parasztok elkeseredése nagy termelési kedve csökken. Az életmóddal szemben, nem egyszer nyíltan kifejezett bírálatlanul az értelmiséget mindössze az a szovjet imperializmus elleni nemzeti ellenállás felé.

A kormányzat már 1957. októberben megalkotta az i. m. tömegek tanácsokat, (a volt némi bizottságokat) melyek megalkadásuk után — a mindenható part támogatásával — aronnal felvették a harcot a néhol még megélvő, amúgy is meg-

csorbított jogi munkatársakkal. Ebben a harcban, mint a kommunista világ egyik területén is, nem a tömegek akaratát diktálta, hanem a kormány intézkedése. 1957 november 17-én a kommunista kormányzat sándéletileg feloszlatta a munkatársakat.

A kormányzat még ennél az intézkedéssel is jóval tovább ment, amikor 1957 december 20-án a parlamenti fajbéli Jánosok gyűlésével elfogadtatta az a. m. népi ellenőrzésről szóló Törvényt. Mit jelent az "népi ellenőrzés" bevezetése? Ezt jelenti, hogy az ország egész gazdasági, társadalmi és politikai élete a legalsóbb szintektől a legmagasabbakig teljesen ki lesz szolgáltatva a szovjet imperiális maszának dolgozó besúgó szervezetnek. A népi ellenőrzés, azaz népi besúgók az egész ország korlátlan urai válnak és csak Magyarországon teljes kiszolgáltatású, leplezetlen gyarmatosítást jelent.

Mindennek az intézkedések éppen nem a rendszer erejét, hanem ellenkezőleg, magyarként gyengeségét és végtelen féldét jelölik. 1956 októberének és 1957 MOK szervezésének emléke még ma is végleg utó a kommunista elnyomók számára.

Kérdés, irra tud-e lenni a gazdasági és társadalmi nehézségeken a mai kormányzat és megmenthető-e a kommunizmus Magyarországon és a népi demokratikus országokban? Nem. A kommunizmus már nem menthető meg, az 1956-os magyar forradalom sebeit a szovjetbirodalom nem fogja kihaverni, ebbe bele fog halni. A magyar forradalom a kommunizmus általános világának legmélyebb szakaszának az embertelen, aljas, elnyomó rendszernek kiközösíthetetlen pusztulását jelelte. Az 1956-os és 1957-es évek együttes jelenségei bemutatják, hogy a pusztulást megállítani nem, esetleg időlegesen feltartóztatni lehet. Az a liszti neorevizionizmus és az a. m. rektás álláspont Magyarországról indult ki és rövid időn belül megfojtja a kommunizmust.

A magyar harafiaknak kötelessége a bukást nélkülözni és a Nemzeti Egységfrontba tömörülő pártok és szervezetek közös együttműködését létrehozni. Ma, a kommunizmus belpolitikai nehézségei növekedésének idejében, a magyar harafiaknak legfőbb kötelessége az Ellenálló Nemzeti Egységfrontjának erősítése.

Jácidnak sándületlenül, légy hűve, oh magyar!

A Nemzeti Ellenálló Acél Szervezete.

Tisztelt Uram! (Asszonyom!)

A Nemzeti Ellenállás Cél Szervezete Önnek is megküldi a „Nemzeti Híradó” című levelezőjének 1958. évi első számának vezércikkét.

Az új esztendő küszöbén három fontos kérdés foglalkoztatja a hazájuk szabadságát feltételező magyar hazafiak belföldön és külföldön egyaránt.

Ez a három kérdés:

- 1.) A új esztendő (nemzetünk és az emberiségre nézve is fontos) tanulmányai
- 2.) A háború kérdése
- 3.) A magyar belpolitikai helyzet.

Az új esztendő tanulmányai között a legjelentősebb az, hogy a marxizmus végérvényesen megbukott. Elméletileg már 1956 októberét megelőzően is merültek fel kétségek a marxista tanúkkal szemben és több oldalról élesen támadták a marxizmus elméletét. A legerősebb támadást születése után néhány évvel a revizionisták indították a marxista tanúkkal ellent. Ők azonban nem látták, mert nem láthatták a marxizmus fő hibáit és nem tudták megsemmisítő csapást mérni a tanúra.

Ma, a kommunista államok, így a magyar állam teoretikusai is, a neorevizionizmusról és annak veszélyeiről beszélnek, ők ugyanis fanatikusan hisznek a kommunizmus végleges győzelmében és nem akarják tudomásul venni hogy nem csak a kommunizmus, de maga a marxizmus is végérvényesen megbukott.

A bukás történelmi folyamata már 1943-ban megindult, látható jelei azonban csak 10 évvel később mutatkoztak. 1953-ban, a kelet-berlini felkelés kettőtől kiindulva megkezdődött a kommunista világ válsága. Ne gondolja egyetlen antikommunista marxista se, hogy a marxista tanúknak semmi köze sincs a kommunista világ válságához. A marxista tanú életváltásának lehetősége a kommunista világ életképes ségeihez van kötve. Miért? Azért, mert a kommunista világban bizonyosodik be, hogy a köztulajdon megvalósítható - e, hogy a közös termelés elve nem világlevegőben lévő fantáziája, miközben megvalósul az eddigi helyzettel jóval sűrűnyűbb állami kisiparműködés. A kommunizmusban derül ki az, hogy az ún. munkásszervezetek még kezdetlenebb elnyomók, még fenyegetőbb urak, mint a régi világ igazgatói voltak, stb.

Ma Marx elméletéből csak egy elgészekély maradt, ami értékeknek mondható a liberális kapitalizmus gazdasági szerkezetéről, gazdasági működéséről, egyszerűen gazdasági életéről adott képet, valóban helytálló ma is. Ennek a közgazdasági tanúknak sok tétel a mai időkben is alkalmazható. Helyes az az állítás is, mely szerint a termelés és kereskedelem

egészére elcsúszban anyagi vonatkozások nyomjára rá bolyogtak. Marx és Engels többi tana ma már nem tekinthető tudományos jellegűeknek. Az élet megcáfolta őket.

Kérünk meg ezek közül néhányat, melyeket megbuktatott az 1956-os magyar forradalom.

Tévesnek bizonyult a marxizmus osztályelmélete, amelynekben az új történelmi szakasz vezető osztályának a munkásságot jelölte meg. Ezt az elméletet a kommunisták jelentősen kiegészítették és kidolgozták a munkásság vezető szerepének elméletét. A történelem azonban bebizonyította, hogy Marx, Engels és Lenin tévedtek. Nemcsak abban tévedtek, hogy a munkásság vezető szerepét hangsúlyozták, hanem abban is, hogy lebecsülték két osztályt; az ifjúságot és az értelmiségnek szerepét a forradalomban. A marxisták tagadják az ifjúság és az értelmiség osztályjellegét, emiatt az egész szemléletük eltörvénnyé nem ad tiszta képet a valóságról. Pedig több mint 100 éve a világ forradalmaiban ez a két osztály játszik jelentős szerepet.

Az értelmiség osztályhelyzetét világosan meghatározza a társadalomban elfoglalt az a különleges helyzete, hogy sem a kisvármányosok, sem a kisipármányosok osztályához nem tartozik, viszont a társadalom összes osztályainak nélkülözhetetlen szükség van az értelmiség munkájára. Az értelmiség osztályjellegének elismerése a marxisták részéről a szellemi diadal lenne az anyag felett és a dialektikus materializmusnak is ellentmondana. Nem kell, hogy beismerjék majd az élet bebizonyítja.

Az ifjúság osztályjellegét meghatározza a családban elfoglalt különleges helyzete, valamint az iskolában és a termelésben elfoglalt helyzete is. Az ifjúságot minden képezzé teszi arra, hogy az elnyomott osztályok balkezei serevével önmaga sorsán keresztül átérve. Lenin nem nagy feladatot adott az ifjúságnak, beszédeiben elgigé lebecsülte az ifjúság szerepét a társadalomban. Az ifjúsági szervezetnek nem önálló, hanem alárendelt szerepe volt, a kommunizmus corméinek szolgái hivatása, semmi több. Elfelejtették kidolgozni ifjúsági programot és mikor Sztalin kidolgozta, a programot a kommunista pártban imádatra volt. Lenin az ifjúságnak csak egy feladatot adott: „Tanulni, tanulni, tanulni.” A történelem több feladatot adott az ifjúságnak, vagyis megcáfolta a kommunista nagyságokat.

Magyarországon ma sokas kétségbe vonni a tényt, hogy kommunista mondással élve, „élen jár” ebben Kádár János miniszterelnök. A Kommunista Ifjúsági Szövetség konferenciáján nagy hangon gyúlván a miniszterelnök az ifjúságot, nem is csoda, hogy ezt megtehetette, hisz mindenki tudja, hogy a KJSZ nem az ifjúság szövetsége,

hanem a fiatalkori hazairulók és besúgók egy esülete.

Többek közt ezeket mondta Kádár János a KISZ konferenciáján:

"Lassan lekerül már a napirendről az ifjúság vezető szerepe. Természetesen a nemzet életében. Marxisták vagyunk, tudjuk, hogy a világon dúl az osztályharc. Azt is tudjuk, hogy a társadalmak, országok életét valamely társadalmi osztály vezetői csak, nem pedig egy korosztály – sem fiatalok, sem öregek, sem ehhez hasonló kategóriák. Tavaly októberben, az ellenforradalmi támadás napjaiban voltak bizonyos mozzanatok, amelyek azt mutatták, hogy az ifjúság átvette a nemzet vezetését. Honnan van erkölcsi bátorságuk, különösen olyan fiataloknak bejelenteni az igényüket a nemzet vezetésére, akik életükben még egy billő kemperet sem kerestek meg munkájukkal. Meg kell azt is mondani: körülbelül így vették át a nemzet vezetését a fiatalok, mint az a légy, amely a kóros midjiánál és azt hiszi, hogy ő hűvös a kocsit.... A vezetés a munkásosztályé, ez a munkásosztály történelmi kötelessége.

Honnan tudhatná egy kommunista miniszterelnök, hogy az ifjúság vezető szerepe nem került le és nem is kerülhet le a napirendről. Az ifjúság ugyanis nem csak korosztály, hanem gazdasági és társadalmi helyzetét tekintve áronos körülmények között kirlekedő és élő valószínűleg osztály és a kommunista rendszer alatt különösen elnyomott osztály.

Az ifjúság vezető szerepe az értelmiség osztályával együtt nem mai keletű. A XIX. század-i forradalmaktól kezdve még a legelvetemültebb szovjet igénzők se tud olyan forradalmat mutatni nekünk, melyet nem az ifjúság és az értelmiség vezetett, beleértve az 1917-es szovjet és az 1919-es magyar-szovjet forradalmat is. Csak nem akarják elhittetni velünk, hogy az a bolsevik párt, mely a hivatasos forradalmárok pártja volt, ezeket a forradalmárokat az orosz munkások közül választotta ki. Azok közül az orosz munkások közül, kiknek értelmi színvonala még ma is jóval alacsonyabb nem az európai munkás, de még a kvalifikált európai párosító értelmi színvonalánál is. Különben maguk a tények is mást mutatnak. Nemcsak Lenin, Trockij és Szตาลin nem voltak munkások, de a hivatasos forradalmárok 80%-a értelmiségi volt és többsége igen fiatal (igylátásuk mégis csak korosztályok szerint tagolódnak a forradalmárok.) A 19-es magyar szovjet egész vezérkara, fiatal értelmiségiekből állt. A magyar munkásság nagyon jól tudja, hogy amit jelentenek a bizonygatás, a propaganda, a diktálás, honnan a szovjet igénzőknek tudniuk kellett, hogy az ifjúság és az értelmiség közötti kapcsolat az ifjúság és a munkásság között. Tudja, hogy az a diktálás a miniszteri hatóságoktól a munkásság felé és a kommunista államapparátus kíméletlen elnyomását jelenti, nem csak a munkásság, hanem az ország egész lakossága felett. A munkások sokkal jobban bíznak a sokszor soráikból kikerült

ifjakkban és értelmiségiekben. Az ifjúság és az értelmiség a forradalmi harc
vezetésében egymásra utalt két testvér, egymás nélkül egyik se tudja
önállóan becébe venni a vezetést. A forradalomban szükség van az ifjúság
lendületes lelkesedésére, bátorságára, hajthatatlanságára, rendíthetetlen hi-
térére és az értelmiség széles látókörére, logikájára és szervezőképességére. É-
zeit már több mint 100 éve szinte ösztönzően minden nagy forradalomban
magától is létrejön az ifjúság és az értelmiség tartós forradalmi szövetsége.
Most is így történt. Elméletünket az 1956-os októberi magyar forradalom fe-
nyesen igazolta. Ezt a tényt sem elfeledni, sem letagadni, sem rendelkezé-
ltörölni nem lehet. A magyar forradalomnak éppen ez a való ténye zárta
szét a lenini forradalom-elmélet alapját, bukatta meg a proletárdiktat-
úra elméletét világviszonylatban. Ez az 1956-os Nagy Magyar Forradalom
legfényesebb történelmi tanulsága.

Mindenki tudja, (a kommunista miniszterek is,) hogy az ifjúság és az
értelmiség nem „igényelte” a vezetést október 23-án, vagyis nem „kihítozott”
a vezetést, vagy „küzdött” érte, hanem vezetett. Az ifjúságnak meg volt
az erkölcsi bátorsága a vezetéshez és méltán meg is lehetett. A forradalmi harc
elindítása, a sok véráldozattal járó szabadságharc megkezdése is az ifju-
ság érdeme volt. És az ifjúság nemcsak a keménykeresettől nem ijedt meg,
de nem ijedt meg az oroszok tüzetől és tankok dühörgésétől se, képes
volt feláldozni életét hazája függetlenségéért. Aki vállalt az ifjú hőöket
látta a barikádokon, az már akkor, ott, a hűvös pesti utcán, a fegyverek
zajában, átgondolta, felhozta és megértette, hogy a szovjet rendszer, a
kommunista rendszer, végérvényesen örökre megbukott.

Ami a munkásság történelmi kötelességét illeti, arra vonatkozólag
csak ennyit: A munkásság elfogadta az ifjúság és az értelmiség vezetés
szerepét és nemcsak elfogadta, de parancsok alapján megmunkálta és
fegyveresen, valamint gródeligileg, a munkástanácsok kezébe re-
gizte a forradalom gródelmei juttatásában. A munkásság lelkes for-
radalmi lendületére jellemzők a fegyveres munkások (Csepel,
Lángmágyar, Fegyvergyár, Demapentele) és a bányászok (Salgótarján, Tr-
tarbánya, Dörgö) valamint a munkás karakölcsök (IV. ker. Kőpest, VIII.
IX., XVII., XIV. ker. és XXI. ker. Csepel) leghosszabb ideig való kitartása és
búdelme a forradalom védelmében.

Következő levélünkben folytatjuk.

A Kézválti Ellenállás Acél Szervezete.

Tisztelt Uram! (Asszonyom!)

A Kézváltó Ellenállás Állás Szervezete Önműködés és megújulás, „Kézváltó Híradó” című levélíjság 1958 év első számának veséicikkek - folytatását.

Megdöntötte a marxista pártból alkotott elképzeléseket is az 1956-os magyar forradalom. Marx és Engels a munkáspártban látható győzteses elképzelések megvalósítóját, a pártot a nép forradalmi vezetőjének képezték el. Ezt az elgondolást a kommunisták még később is kidomborították, akik nemcsak a forradalmi vezetői és a forradalom alkalmával a nép vezetői, hanem a forradalom szervezése, az előkészületek a forradalomra, majd a hatalom „megszáradása” (ahogy ők mondják), szintén a párt feladata, melyben olyan veséjgyógyászok kell lennie, mint a hadseregben.

Így, kiderült, hogy a kommunista párt nem a munkásság „élesapata”, nem a munkásság „uralkodó ereje”, hanem pontosan ellenkezőleg. A kommunista párt a munkásság valószínűleg rossz apata és a munkásság elnyomásának legben az egész nemzeti elnyomásának) képet mutat meg a világnak. Bizonyosodott meg a munkásság szemében a kommunista párttal, a pártot maguk által választott munkástanácsokat követi és képes a legnagyobb eloriszággal, fejjével a kezében is, megvédeni nemcsak szabadságát a szovjet kommunizmussal és annak szolgáival; a kommunista párttal szemben. A becsületes munkások pedig, akik valamilyen kényesítő ok miatt kerültek be a pártba, arconnal kiléptek abból és megsemmisítették pártkönyveiket. A kommunista párt az 1953-as berlini, az 1956-os lengyel, magyar, cseh-cslovák, kínai, ukrai és orosz felkelések és tüntetések letörésével nem forradalmi, hanem ellenforradalmi erőnek mutatkozott. A kommunista párt ezt a szerepét a jövőben is be fogja tölteni a Szovjetunióban és a népi demokráciákban, országok, ahol uralkodni kezdett a kommunizmus.

A kommunisták szerint az ő uralkodás, az ún. proletár diktatúra a „munkás-paraszti szövetség”-re épül. Szerintük a proletár legmegnyomottabb rézivel, a mezőgazdasági cseléddelel és a napszámmal kell szövetséget kötni, a kis földlirtételeket semlegesíteni kell és a nagyobb földlirtételek és tehetősebb parasztok ellen kiélhetetlen harcot kell folytatni. A birtok-kategóriákat a kommunisták szinte határozottan meg is újították, hogy időről mindinkább bővíthessék, vagy szűkíthessék az ellenzéknek tekintendő parasztok körét, a kommunista állam erejéhez képest. A cél az önálló paraszti gazdaságok teljes kiirtása, a paraszti munkának állami megücsémekében, vagy állami felügyelet alatt álló kollektívban való auto-natizálás. A munkások aronban hamar rájöttek a proletárdiktatúra

Lányos. A proletár diktatúrában nem a munkásság és a parasztság diktatúrájának van szó a gyakorlatban és földművelésben felett, hanem a kommunista vezetőkén, a párt és a kommunista államapparátus vezetésének diktatúrájának az egész nemzeti felett. Ezt a munkásság megvetette, csak megfélemlenés esélye volt. Elvetette az új gazdasági politikát, a haragot, a szociális igazságtételt, a szociális igazságtételt, az ifjúság és az értelmiség vezetését, az egész a parasztság valamennyi rétegét, a munkásságot a forradalmi szabadságharcban. Ennek töltet is lett a munkásság. A szabadságharc leverése után elszántan vállalta a kommunizmus elleni gazdasági harcot. A kommunista államapparátus pedig letelepedett a világra előtt. Ma már mindenki előtt világos annak az államapparátusnak szerepe és jellege.

Magyarországot végül a kommunizmus nemzeti katasztrófája is. A népi demokratikus országok tipikus példája annak az elvnek haragjait. Mindenki látja, miként értelmiség és nemzeti érzéseket kommunista nyelven. Nemzeti érzés, aki a szociet imperialiszmas ideákat szolgálja. Ennek a nemzeti érzésnek nevében történelmi a magyar és a pinzselés szocializmus is. Mindent aramban Kingston nem lehetett, vagy nem elég lehetett. A magyar forradalom világos kijelentés előtt is. Az oroszok felolthatták és csak a népi érzés aramban a forradalom ellenében ismétlődő lefagyósult követelése: "Az orosz csapatok hátrahagyják a területet ezzel egyidejűleg az itt tartózkodó orosz katonák hozzátartozói is távoznak oroszországból." A szociet imperializmus valóban a hátrahagyás követelése volt a forradalmi harcok aramban. A kommunizmus internacionális jellege tehát a terror nemzeti érzés mintha alkalmat jelent, az elnyomott népek aramban. (Magyarok tehát, mint annak idején a Szent Szövetség nemzeti érzése.)

Végül tehát ismét levontató: a marxizmus Kelet-Európaiban bukott meg, a lengyel felkelés előkezdése után a magyar forradalom bukott meg. El a történelmi esemény ismét a világ elé tárja a mindenkori meg nem látott történelmi tény: Kelet-Európaiban az egyetlen esélyes helyzet az a magyar nemzeti. A magyar nemzet tölt mint egy új történelmi soron mindig a hűség iránymutatásai között állt, a szabadság küzdelmei első harcok voltak. Magyarokot Kelet-Európaiban egyedül csak a magyarok tudta megvédelmezni a kis népeket a nagyhatalmi beavatkozó kisközlétektől, a magyarok állt gátlóként a nagyhatalmi terjeszkedés útjában, más népek ehhez hozzá nem voltak és mindez meg maradt.

Minderről az európai népek, ha csak nem akarják a pinzselésizmus meg a pinzselizmus vezetését ismét maguk előtt látni, a kommunizmus létezői bukása után elörendő kötelezettségük kell, hogy tartózkodjanak a magyar nemzet megőrzését és régi szabadságát visszaállítsák Kelet-Európaiban.

szolgáivá váltak (kivéve talán Jugoszlávia és esetleg Kína kommunistáit) és mint jót a
háloját, úgy forjnak körül a kommunista pártok szálai a világot. A hálo azonban kezd
száradni, a népek egyre inkább felismerik ezeknek a pártoknak szándékait.

A Szojettunió politikusaai mind emellett nem csüggednek, ők jól tudják, hogy
egy esetleges háborúban a kommunista fanatikusok az ő parancsait fogják
követni. Ezért alakították át a Nyugat kommunista pártjait szinte katonai jellegű
szervezetekké és alkottak a pártokkal simpatizálókból is katonai jellegű alak-
latokat, az i. n. Béképartizánok szervezetét.

Az egyes országok kommunista miniszter több tanjelét adták a háborúválságnak.
A francia kommunista helyeselték azt az algériai mozgalmat, mely több francia
konfiteriának meggyilkolásával kezdődött és fő célja az algériai franciák teljes
kiirtása volt. A holland kommunista helyeselték az Indonéziából való hollandok
kitalapítását, pedig jól ismerik az indonéz kormány rendeletét, mely szerint az
Indonéziában élő valamennyi holland illampolgárnak záros határidőn belül el
 kell hagyni Indonéziát és a maradt kiirtott szembétek a kiirtottaknak első csoportja.

Mint a világ kommunista pártjai egyre jobban forogva támogatják a szovjet impe-
rializmust, addig a világ népcsoportjai és mozgalmi nem hoztak létre se
népcsoportot, se népcsoportot a szovjet imperializmussal, az őket ta-
mogató kommunista pártokkal és a kommunista szervezetekkel szemben. A
nyugati világban egyedül az Iber-félsziget és Nyugat-Németország területén tilos
a kommunista párt működése és csak ezekben a helyekben követhet keze-
tesen a kommunizmus ellen. A Nyugat a kommunista liverdások után is ke-
becsüli a kommunista vesélyt.

Mindaz azonban nem egyaránt mindeket; mert Nyugat-Németország példája meggyőző-
en bizonyítja, hogy a kommunistaakkal szemben (háború esetén minden közösen)
foghatóbbá tett törvényes eljárások eredményesen szimulják fel az efféle hurr-
idulók minden révész kérését.

A szovjet politikusok léke nyilatkozatokkal leplezik a háborús készülődést.
A költészetben élő nyilatkozatokban nem szerepel a honvédelmi költészek közt a hadifel-
szereklék gyűjtése mert azt az ösztön és nehézség költészetéhez illik a leggyan-
akab a hadifelkészítési gyűjtésnek is fedőrekerhet adni. Magyarországon pl. ezeket a
gyűjtéseket Lánggyűjtés, Fémgyűjtés, Szesszingyűjtés, Csepeli Víz- és Fémgyűjtés, Csepeli
Autógyűjtés, Gunc-Weggyűjtés, MÁVAG, Sztalinvárosi Vasgyűjtés, stb. neveket alkották.

Követhet levdünkben felváltjuk

A Nemzeti Ellenállás A cél szervezet.